

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ**

ATHENS UNIVERSITY
OF ECONOMICS
AND BUSINESS

**ΣΧΟΛΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**
SCHOOL OF
BUSINESS

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ &
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
MSc IN ACCOUNTING & FINANCE

“REAL EARNINGS MANAGEMENT” ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ

ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ΡΟΔΟΠΗ

Εργασία υποβληθείσα στο

Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής

του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

ως μέρος των απαιτήσεων για την απόκτηση

Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης

Αθήνα

{Ιανουάριος, 2018}

**Εγκρίνουμε την εργασία της
ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ΡΟΔΟΠΗΣ**

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Κος ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΛΛΑΣ

ΣΥΝΕΞΕΤΑΣΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Κα ΣΙΟΥΓΛΕ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΣΥΝΕΞΕΤΑΣΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Κος ΔΕΜΟΙΡΑΚΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ

31/01/2018

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία για τη λήψη του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική έχει συγγραφεί από εμένα προσωπικά και δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Η εργασία αυτή έχοντας εκπονηθεί από εμένα, αντιπροσωπεύει τις προσωπικές μου απόψεις επί του θέματος. Οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνηση της συγκεκριμένης διπλωματικής αναφέρονται στο σύνολό τους, δίνοντας πλήρεις αναφορές στους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο».

ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ΡΟΔΟΠΗ

.....

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

<i>I. Περίληψη</i>	5
<i>II. Σκοπός και στόχοι</i>	6
<i>III. Λόγος επιλογής του θέματος και χρησιμότητα</i>	6
<i>Κεφάλαιο 1^ο Θεωρητική προσέγγιση του θέματος</i>	7
1.1 Ορισμός της διαχείρισης των κερδών	7
1.2 Παράγοντες που επηρεάζουν τη διαχείριση κερδών	8
1.3 Επιθυμητή και κακόβουλη διαχείριση κερδών	12
1.4 Εφαρμογή της διαχείρισης κερδών	16
1.5 Ετήσιες εκθέσεις και οικονομική απόδοση	18
1.6 Έλεγχος	24
<i>Κεφάλαιο 2^ο Επισκόπηση Βιβλιογραφίας</i>	30
2.1 Διαχείριση κερδών πωλήσεις	30
2.2 Κίνητρα για την εικονική μείωση κερδών	33
<i>Κεφάλαιο 3^ο Ερευνητικό μέρος</i>	35
3.1 Μεθοδολογία	35
3.2 Δείγμα	35
3.3 Υποδείγματα	35
<i>Κεφάλαιο 4^ο Αποτελέσματα της Έρευνας</i>	37
<i>Συμπεράσματα</i>	44
<i>Βιβλιογραφία</i>	45

I. Περίληψη

Η παρούσα εργασία αποτελεί μια επισταμένη μελέτη σε σχέση με τη διαχείριση των κερδών μέσα από διαδικασίες χειραγώγησης. Συγκεκριμένα θα γίνει μια προσπάθεια να μελετηθεί με βάση διάφορα σχετικά με το θέμα δεδομένα και δείκτες το παρόν θέμα αλλά και οι ευρύτερες προεκτάσεις του για τις επιχειρήσεις, τη λειτουργία της αγοράς.

Τα συγκεκριμένα δεδομένα στην παρούσα εργασία θα εξεταστούν πριν και μετά τα κρίση, ώστε να εντοπιστούν οι διαφορές και μέσα από τη διαδικασία αυτή να εξαχθούν σχετικά συμπεράσματα.

Η εργασία για τη καλύτερη μελέτη του εξετάζοντος θέματος θα χωριστεί σε δυο μέρη. Στο πρώτο μέρος το θεωρητικό-βιβλιογραφικό, θα οριστούν όλα τα θεωρητικά πεδία του θέματος, θα προσδιοριστούν οι ανάγκες του εξεταζόμενου και προς ανάλυση πεδίου, ενώ στο δεύτερο μέρος, αρχικά θα οροθετηθεί το μεθοδολογικό μέρος και στη συνέχεια το ερευνητικό, το οποίο θα αναπτυχθεί με βάση το υπόδειγμα που επιλέχθηκε και το οποίο θα βοηθήσει στην εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων.

Δίνοντας μια πιο ουσιαστική εικόνα του πρακτικού μέρους, θα γίνει μια προσπάθεια να εξεταστούν κατά πόσο οι χρηματικές λειτουργικές ροές και το κόστος πωληθέντων προβλέπονται ή όχι από τις πωλήσεις και το ενεργητικό. Τα συγκεκριμένα δεδομένα, εξετάστηκαν με βάση την οικονομική κρίση και τις πιέσεις που ασκεί στη διαδικασία χειραγώγησης της κερδοφορίας των επιχειρήσεων.

Η εργασία θα ολοκληρωθεί με τη συνολική απεικόνιση και αποτίμηση του θέματος, δίνοντας μια συνολική κατάσταση σε επίπεδο χειραγώγησης κερδών και προχωρώντας στην εξαγωγή συγκεκριμένων συμπερασμάτων, τα οποία θα δίνουν μια ευρεία προσέγγιση του θέματος, σχετικής με τα ευρύτερα ζητήματα, όπως αυτά διατυπώνονται στο θεωρητικό και το πρακτικό μέρος παρούσας μελέτης. Ο συσχετισμός με τη κρίση θα βοηθήσει, σε επίπεδο εντοπισμού διαφορών πριν και μετά στην εξαγωγή πιο συγκεκριμένων και ασφαλών συμπερασμάτων, σε σχέση με τις επιπτώσεις της τελευταίας στη λειτουργία και ανάπτυξη των επιχειρήσεων.

II. Σκοπός και στόχοι

Ο σκοπός της παρούσας μελέτης, αναφέρεται στην αποσαφήνιση της διαχείρισης των κερδών μέσα στις επιχειρήσεις αλλά και στη μορφή της παρούσας διαδικασίας, μέσα από τη μελέτη συγκεκριμένων δεικτών πριν και μετά την οικονομική κρίση. Οι στόχοι που θα πλαισιώσουν τον ευρύτερο σκοπό της μελέτης είναι από τη μια θεωρητικοί και από την άλλη πρακτικοί.

Οι θεωρητικοί στόχοι είναι οι ακόλουθοι: α) Να οριστεί η διαχείριση των κερδών, β) Να οριστούν σχετικά με τη διαδικασία θέματα όπως οι γνωμοδοτήσεις, η χειραγώγηση, το διοικητικό κομμάτι σε σχέση με μεταβλητές όπως οι πωλήσεις, γ) Να αποσαφηνιστεί η κατάσταση πριν και μετά την οικονομική κρίση. Στον αντίποδα σε πρακτικό επίπεδο, οι στόχοι είναι οι ακόλουθοι: α) Να οριστεί ένα μοντέλο μέτρησης αναφορικά με συγκεκριμένους δείκτες, οι οποίοι θα δείχνουν τη κατάσταση των κερδών στις επιχειρήσεις ενώ θα συνδέονται και με την ευρύτερη κατάσταση πριν και μετά την κρίση, β) Να εξαχθούν σχετικά με το θεωρητικό και το πρακτικό συμπεράσματα από το σύνολο της μελέτης.

III. Λόγος επιλογής του θέματος και χρησιμότητα

Το παρόν θέμα επιλέχθηκε με δεδομένη την αναγνώριση της ανάγκης με βάση τη λειτουργία της παρούσας αγοράς, των δεδομένων που επηρεάζουν την κερδοφορία, αλλά και των δεδομένων που σχετίζονται με αυτή στη διαδικασία της μέτρησης της. Σε γενικές γραμμές θα ελεγχθούν διάφορα θέματα σχετικά με τη χειραγώγηση των κερδών, με τη διοικητική υπόσταση των κερδών και γενικά με τη διαδικασία ελέγχου αυτών στη σύγχρονη εποχή.

Η χρησιμότητα είναι σημαίνουσα διαδικασίας, δεδομένου ότι μέσα από τη παρούσα μελέτη και την εξαγωγή συμπερασμάτων, θα υπάρξουν στην πορεία δεδομένα για μετέπειτα μελέτες και έρευνες, σχετικές με το υπό εξέταση θέμα. Ο συνδυασμός θεωρίας και πράξης στο παρόν θέμα είναι πολύ σημαντική, διότι ο αναγνώστης με την ολοκλήρωση της ανάγνωσης του παρόντος πονήματος, θα έχει μια σφαιρική εικόνα των δεδομένων που επηρεάζουν και καθορίζουν την ευρύτερη κερδοφορία

Κεφάλαιο 1^ο Θεωρητική προσέγγιση του θέματος

1.1 Ορισμός της διαχείρισης των κερδών

Η διαχείριση των κερδοσκοπικών δημιουργικών στοιχείων περιλαμβάνει επίσης τον οικονομικό λογιστή που κατέχει το βασικό λογιστικό πρότυπο, το οποίο έχει τεκμηριωθεί και έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση.

Οι ερευνητές υπογράμμισαν ότι οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της νόσου είναι διαφορετικές από εκείνες που χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση, την παρακολούθηση της παθητικής παρακολούθησης, την παρακολούθηση των επιπλοκών και τη διάγνωση σε όλες τις ερμηνείες που απαιτούνται (Naser, 1993).

Ο τερματισμός της κοινής γνώσης και ο εντοπισμός του συστήματος διαστρεβλώσεως των πραγματικών περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας ή των άλλων οργανώσεων. Η διεύρυνση της οικονομικής θέσης της οικονομίας, της οικονομίας, της οικονομίας, της οικονομίας, της οικονομίας και της οικονομίας. Μερικές από τις πιο γνωστές μελέτες που αξίζει να αναφερθούν είναι εκείνες των Healy και Wahlen (1999) που έγιναν στη Μεγάλη Βρετανία:

- ο Στη μελέτη του DeGeorge, οι Patel και Zackhauser (1993, σελ. 2) ορίζουν τη δημιουργική λογιστική ως μετασχηματισμό των λογιστικών στοιχείων από αυτά που είναι πραγματικά σε αυτά που ετοιμάζουν τις λογιστικές δηλώσεις που επιθυμούν να είναι, εκμεταλλευόμενοι τους υπάρχοντες κανόνες και / μερικά ή όλα αυτά.

- ο Ο Jones (1991, σ. 1) έχει μια αυστηρότερη εικόνα του θέματος, υποστηρίζοντας ότι κάθε εταιρεία στη χώρα της παίζει κάπως τα κέρδη της. Κάθε σειρά δημοσιευμένων λογαριασμών βασίζεται σε βιβλία που έχουν «μαγειρευτεί» προσεκτικά ή πλήρως διακοσμημένα.

Παρόμοιες μελέτες έχουν επίσης διεξαχθεί από τους Jameson (1988) και Smith (1996). Οι δημιουργικοί λογαριασμοί είναι υπεύθυνοι για μεγάλο αριθμό σκανδάλων και πολλές προτάσεις λογιστικής μεταρρύθμισης επικεντρώνονται συνήθως στην ανάλυση περισσότερων παραγόντων παραγωγικού κεφαλαίου και αντικατοπτρίζουν επαρκώς τη λογική της προστιθέμενης αξίας. Τόσο οι δημοσιογράφοι όσο και οι τηλεοπτικοί δημοσιογράφοι έχουν υποθέσει

ότι η πτώση του χρηματιστηρίου το 2002 οφειλόταν σε αναφορές οικονομικών παρατυπιών από την Enron, την WorldCom και άλλες μεγάλες αμερικανικές εταιρείες.

1.2 Παράγοντες που επηρεάζουν τη διαχείριση κερδών

Το κέρδος είναι το πιο σημαντικό στοιχείο στις οικονομικές καταστάσεις. Αναφέρουν τον βαθμό στον οποίο μια εταιρία συμμετείχε σε δραστηριότητες προστιθέμενης αξίας και συνέβαλε στην κατανομή των κεφαλαίων απευθείας στις κεφαλαιαγορές. Η αύξηση στα κέρδη δείχνει αύξηση της αξίας της εταιρείας, ενώ η μείωση δείχνει αντίστοιχα τη μείωση της αξίας. (Bartov, Gul and Tsui, 2000). (Chang, Choo and Lin, 2003).

Η εξισορρόπηση των λογαριασμών των στελεχών των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών αποτελεί σημαντική πηγή λογιστικής στρέβλωσης. Ενώ οι κύριοι λογιστές ενσωματώνουν τον ισολογισμό και έχουν μεγαλύτερη λογική στο λογαριασμό κερδών και ζημιών. Αυτό είναι γνωστό ως διαχείριση κερδών. Η διαχείριση των κερδών είναι ίσως το πιο ανησυχητικό αποτέλεσμα της λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση. Η χρήση της κρίσης και της αξιολόγησης στη λογιστική σε δεδουλευμένη βάση επιτρέπει στους διαχειριστές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών να κάνουν χρήση των εσωτερικών επιχειρηματικών πληροφοριών και εμπειριών τους προκειμένου να αυξήσουν τη χρησιμότητα των λογιστικών αριθμών. Ωστόσο, ορισμένα στελέχη ασκούν αυτή την επιλογή για τη διαχείριση των λογιστικών στοιχείων, ιδιαίτερα για προσωπικό κέρδος, μειώνοντας έτσι την ποιότητά τους (DeAngel, 1986). Τα κέρδη διαχείριση, για παράδειγμα, όταν τα στελέχη προσπαθούν να αυξήσουν τους φόρους τους προκειμένου να αποφύγουν επαχθείς συμβάσεις των δανειστών, προκειμένου να συγκλίνουν με τις προβλέψεις ή οι τιμές των μετοχών την επιρροή των αναλυτών. Η διαχείριση των κερδών μπορεί να λάβει δύο μορφές:

- Αλλαγή λογιστικών μεθόδων, η οποία είναι μια προφανής μορφή διαχείρισης των κερδών
- Λογιστικοί αριθμοί, οι οποίοι αποτελούν κρυφή μορφή διαχείρισης κερδών

Υπάρχουν διάφοροι ορισμοί στη βιβλιογραφία που προσπαθούν να

προσεγγίσουν την έννοια της διαχείρισης κέρδους. Αυτά εμπίπτουν σε τρεις κατηγορίες: αυτές που θεωρούν την ευεργετική Διαχείρισης κέρδη (διότι θεωρούν ότι ενισχύει την αποκάλυψη), που την θεωρούν καταστροφική, επειδή πιστεύουν ότι περιλαμβάνουν τη διαστρέβλωση και την απάτη και εκείνες μεταξύ των δύο προηγούμενες ακούσει εκθέσεις χειραγωγείται, αλλά ως πρότυπο (Ronen and Yaari, 2008).

Οι υποστηρικτές της «ολέθριας» προσέγγισης είναι και οι Schipper (1989) και Healy και Wahlen (1999). Ο Schipper (1989) ορίζει τη χειραγώγηση του κέρδους ως παρέμβαση στη διαδικασία της εξωτερικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης με σκοπό να κερδίσει προσωπικό όφελος. Παρατηρεί επίσης ότι η επέκταση του ορισμού είναι σκόπιμο να περιλαμβάνει τη διαχείριση των κερδών που κερδίζετε επενδύοντας σε χρόνο ή οικονομικές αποφάσεις προκειμένου να αλλάξετε τα δημοσιευμένα κέρδη ή υποομάδες τους.

Στο ίδιο πνεύμα, ο Healy και ο Wahlen (1999) ορίζουν ως χειραγώγηση κερδών την πρακτική όπου η διοίκηση χρησιμοποιεί την κρίση στις οικονομικές καταστάσεις και στη δομή των συναλλαγών προκειμένου να αλλάξει τις οικονομικές εκθέσεις ή να παραπλανήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη για την οικονομική απόδοση της εταιρείας ή να επηρεάσει αποτελέσματα που εξαρτώνται από τα καταγεγραμμένα λογιστικά στοιχεία.

Και οι δύο ορισμοί υποδηλώνουν ότι η διαχείριση των κερδών συνεπάγεται σκόπιμη χειραγώγηση των λογιστικών πληροφοριών και συνεπάγεται ότι η διοίκηση έχει κίνητρα προκειμένου να το πράξει. Η διαχείριση των κερδών κρύβει την πραγματική απόδοση της εταιρείας από τους μετόχους και άλλους ενδιαφερόμενους, καθιστώντας τα κέρδη λιγότερο αξιόπιστα για τη μέτρηση της απόδοσης μιας εταιρείας. Οι μελέτες δείχνουν ότι τα δημοσιευμένα κέρδη προσφέρουν λιγότερες πληροφορίες στους επενδυτές όταν το κίνητρο για τη διαχείριση των κερδών είναι υψηλό και η περιστασιακή διαχείριση κέρδους μειώνει την αξία των λογιστικών πληροφοριών (Cristensen et al, 1999).

Έτσι, εάν οι επενδυτές δεν είναι αντιληπτοί και έχουν τη δυνατότητα να παραμερίσουν αυτή τη διαχείριση στα κέρδη, οι αποφάσεις τους για την κατανομή των πόρων ενδέχεται να έχουν αρνητικές επιπτώσεις (Marquardt και

Wiedman, 2004).

Εντούτοις, αξίζει να εξεταστούν διάφορες πτυχές του ορισμού των Healy και Wahlen (1999), όπως συμβαίνει συνήθως στη βιβλιογραφία. Πρώτα απ' όλα, υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους τα στελέχη μπορούν να χρησιμοποιήσουν την κρίση τους για τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση. Για παράδειγμα, είναι απαραίτητη μια κριτική για την αξιολόγηση ορισμένων μελλοντικών οικονομικών γεγονότων όπως η αναμενόμενη διάρκεια ζωής και η υπολειμματική αξία των μακροπρόθεσμων περιουσιακών στοιχείων, οι υποχρεώσεις για συνταξιοδοτικά οφέλη, οι αναβαλλόμενοι φόροι και οι ζημίες απομείωσης και η απομείωση των περιουσιακών στοιχείων (Cristensen et al., 1999).

Οι διαχειριστές διαχείρισης είναι σκόπιμο να επιλέγουν μεταξύ των αποδεκτών των λογαριασμών να καταγράφουν τις ίδιες χρηματοοικονομικές συναλλαγές χρησιμοποιώντας την κρίση και τη διαχείριση του κεφαλαίου κίνησης (όπως επίπεδα απογραφής, χρονοδιάγραμμα παράδοσης ή αγορά μετοχών καθώς και πολιτικές είσπραξης). η οποία επηρεάζει την κατανομή του κόστους και τα καθαρά έσοδα. Οι διαχειριστές θα πρέπει επίσης να επιλέξουν εάν θα δαπανήσουν ή όχι δαπάνες, όπως δαπάνες για έρευνα και ανάπτυξη, διαφήμιση ή συντήρηση, και να αποφασίσουν ποια θα είναι η διάρθρωση των εταιρικών συναλλαγών (Marquardt and Wiedman, 2004).

Για παράδειγμα, οι επιχειρηματικοί συνδυασμοί μπορούν να δομηθούν προκειμένου να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των ομάδων συμφερόντων ή της λογιστικής αγοράς. Οι συμβάσεις μίσθωσης θα είναι σκόπιμο να είναι διαρθρωμένες έτσι ώστε οι υποχρεώσεις μίσθωσης να είναι εντός ή εκτός ισολογισμού και οι κεφαλαιουχικές επενδύσεις είναι σκόπιμο να είναι δομημένες κατά τρόπο που να απαιτεί ενοποίηση ή όχι (Healy, 1985).

Ένα άλλο σημείο του ορισμού που αξίζει να σημειωθεί είναι εκείνο του στόχου της κερδοσκοπικής πρακτικής που είναι να παραπλανήσει τους ενδιαφερόμενους για την οικονομική απόδοση της εταιρείας. Αυτό μπορεί να προκύψει αν τα στελέχη πιστεύουν ότι τουλάχιστον ορισμένοι από τους

ενδιαφερόμενους δεν θα αντιστρέψουν τη χειραγώγηση του κέρδους (Healy, 1985).

Μπορεί επίσης να συμβεί αν τα στελέχη έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που οι άνθρωποι έξω από την εταιρία δεν μπορούν να έχουν. Έτσι, οι ενδιαφερόμενοι είναι πιθανό να αναμένουν (ή ακόμα και να ανεχθούν) κάποιο κέρδος. Φυσικά, οι διαχειριστές μπορούν να χρησιμοποιήσουν την κρίση τους στη λογιστική προκειμένου να κάνουν τις οικονομικές εκθέσεις πιο ενημερωτικές για τους χρήστες (Marquardt and Wiedman, 2004).

Αυτό μπορεί να συμβεί αν ορισμένες λογιστικές επιλογές ή εκτιμήσεις θεωρούνται αξιόπιστες για την οικονομική απόδοση μιας εταιρείας. Για παράδειγμα, εάν ο έλεγχος είναι αποτελεσματικός, η εκτίμηση της διοίκησης για τις ακαθάριστες εισπράξεις θα θεωρηθεί αξιόπιστη πρόβλεψη για είσπραξη μετρητών (Kothari, Mizik και Roychowdhury, 2015).

Επιπλέον, οι διαχειριστές μπορούν να χρησιμοποιήσουν την κρίση τους προκειμένου να καταστήσουν τις οικονομικές εκθέσεις περισσότερο πληροφοριακές, ξεπερνώντας τους περιορισμούς στα τρέχοντα λογιστικά πρότυπα. Για παράδειγμα, μέχρι πρόσφατα, οι εταιρείες μερικές επιτυχημένες E & A έχουν δημιουργήσει εταιρείες D περιορισμένη E & που τους επέτρεψε να εκμεταλλευτούν το κόστος έρευνας και ανάπτυξης που διαφορετικά θα έχουν καταγραφεί ως δαπάνες (Dechow, Sloan και Sweeney, 1996).

Τέλος, είναι σκόπιμο να σημειωθεί ότι η χρήση διαχείρισης κρίσεων στις χρηματοοικονομικές πληροφορίες έχει θετικές και αρνητικές συνέπειες. Οι αρνητικές συνέπειες περιλαμβάνουν την λανθασμένη κατανομή των πόρων που παράγουν έσοδα και τα οφέλη περιλαμβάνουν ενδεχόμενες βελτιώσεις στη διαβίβαση αξιόπιστων πληροφοριών από τη διοίκηση σε εξωτερικούς φορείς, γεγονός που βελτιώνει τις αποφάσεις κατανομής πόρων (Wahlen, 1999) προκειμένου να καταστήσουν τις οικονομικές εκθέσεις πιο ενημερωτικές ξεπερνώντας περιορισμούς στα τρέχοντα λογιστικά πρότυπα. Για παράδειγμα, μέχρι πρόσφατα κάποιες επιτυχημένες εταιρείες έρευνας και ανάπτυξης έχουν δημιουργήσει εταιρείες περιορισμένης ευθύνης έρευνας και ανάπτυξης που έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούμε από το κόστος έρευνας και ανάπτυξης που

διαφορετικά θα είχαν καταγραφεί ως έξοδα (Dechow, Sloan και Sweeney, 1996).

Τέλος, είναι σκόπιμο να σημειωθεί ότι η χρήση της διαχείρισης κρίσεων στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση έχει θετικές και αρνητικές συνέπειες. (Wahlen, 1999), η οποία αποτελεί μια αποδοτική λύση για τη διαχείριση των εξωτερικών πόρων (Wahlen, 1999).

1.3 Επιθυμητή και κακόβουλη διαχείριση κερδών

Η διαχείριση των καλλυντικών κερδών είναι ένα πιθανό αποτέλεσμα της κλίμακας των εφαρμογών λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση. Οι λογιστικές αρχές και οι μηχανισμοί καθοδήγησης μειώνουν αυτό το εύρος, αλλά δεν μπορούν να εξαλειφθούν εντελώς λόγω της πολυπλοκότητας της εταιρείας. Επιπλέον, η λογιστική σε δεδουλευμένη βάση απαιτεί εκτιμήσεις και κρίσεις. Αυτό προσφέρει μια επιλογή διαχείρισης για τον καθορισμό των λογιστικών δεδομένων. Ενώ αυτή η επιλογή παρέχει μια ευκαιρία για τα διευθυντικά στελέχη να αποκαλύψουν μια πιο ενημερωτική εικόνα για την κοινωνία μιας εταιρείας, οι υπάλληλοί της μπορούν να κάνουν κατάχρηση αυτής της ευκαιρίας για να βελτιώσουν τη λογιστική και τη διαχείριση των κερδών (Eckel, 1981).

Οι διαχειριστές λαμβάνουν επίσης μέτρα ταμειακών ροών που συχνά είναι δυσμενείς για σκοπούς διαχείρισης κερδών. Για παράδειγμα, μερικές φορές χρησιμοποιούν τη μέθοδο FIFO για την αξιολόγηση των κρατικών ομολόγων υψηλότερα κέρδη, ακόμη και όταν η χρήση της LIFO (όπου το επιτρέπει η μέθοδος) θα οδηγήσει σε φορολόγηση των αποταμιεύσεων. Υπάρχουν τρεις στρατηγικές που χαρακτηρίζουν τη διαχείριση των καλλυντικών κερδών (Guan, 2016):

1. Αύξηση του κέρδους: το κίνητρο είναι να δοθεί στην εταιρεία μια ευνοϊκότερη εικόνα. συνεπώς είναι δυνατό να αυξηθεί το κέρδος σε διαφορετικές περιόδους. Σε ένα σενάριο διανομής, η αντιστάθμιση κινδύνων (ενδεχόμενες) είναι χαμηλότερη από τα κέρδη που συσσωρεύθηκαν φέτος, αυξάνοντας έτσι τα κέρδη. Αυτό οδηγεί σε μια κατάσταση όπου η εταιρεία μπορεί να κάνει μεγαλύτερα κέρδη για μεγάλες χρονικές περιόδους. οι εταιρείες μπορούν επίσης να

διαχειριστούν κέρδη προς τα πάνω και στη συνέχεια να ακυρώσουν (ακυρώσουν) όλες τις δαπάνες που έχουν συγκεντρωθεί μόνο μία φορά. Αυτή η μοναδική χρέωση συχνά ορίζεται ως έκτακτη, ανόργανη ή ουδέτερη επιβάρυνση και συνεπώς μπορεί να θεωρηθεί λιγότερο σημαντική για τη λειτουργία της εταιρείας σε οποιαδήποτε λογιστική ανάλυση

2.Στρατηγική “Big Bath”: Η στρατηγική αυτή αποσκοπεί στο να καταστήσει όσο το δυνατόν περισσότερες ακυρώσεις αποζημίωσης σε μια περίοδο. Η περίοδος επιλογής είναι γενικά χαμηλή ή με κοινές εκδηλώσεις, όπως αλλαγή διαχείρισης, συγχώνευση, αναδιάρθρωση κ.λπ. Αυτή η στρατηγική χρησιμοποιείται συχνά μαζί με τη στρατηγική ανάπτυξης για άλλα χρόνια. Λόγω της ασυνήθιστης και μη επαναλαμβανόμενης χρήσης αυτής της μεθόδου, οι χρήστες των λογιστικών πληροφοριών τείνουν να μειώνουν τις οικονομικές τους επιπτώσεις. Αυτό προσφέρει την ευκαιρία να διαγραφούν όλες οι παλιές αμαρτίες και διευκολύνει επίσης τη διοίκηση για μελλοντικά κέρδη. Η αλλαγή της διαχείρισης συχνά οδηγεί στη χρήση αυτής της μεθόδου, στην οποία η νέα διοίκηση θέλει να παρουσιάσει μια καλύτερη εικόνα για την εταιρεία. Wild, Bernstein και Subramanyam (2001) αναφέρουν ότι ένα από τα μεγαλύτερα γνωστά λουτρά συνέβη όταν ο Louis Gerstner έγινε διευθυντής της IBM. Ο Gerstner ακυρώνει κεφάλαια συνολικού ύψους 4 δισ. Ευρώ. δολάρια κατά το έτος κατά το οποίο ανέλαβε τη διοίκηση. Ενώ ένα σημαντικό μέρος αυτού του κόστους συνεπαγόταν δαπάνες που σχετίζονται με το κράτος στο οποίο βρισκόταν η εταιρεία, περιλάμβανε επίσης ορισμένα στοιχεία που ήταν μελλοντικά έξοδα για την εταιρεία.

3. Εξάλειψη των κερδών: η βελτιστοποίηση του κέρδους είναι μια κοινή μορφή διαχείρισης των κερδών. Με αυτή τη στρατηγική, οι εργαζόμενοι μειώνουν ή αυξάνουν το αναφερόμενο κέρδος, προκειμένου να μειώσουν την αστάθεια τους. Η εξομάλυνση των κερδών σημαίνει ότι τα κέρδη δεν αξιοποιούνται καλά δημιουργώντας αποθεματικά και στη συνέχεια αποκαλύπτοντας αυτά τα κέρδη σε αρνητικές χρήσεις. πολλές εταιρείες γνωστές ως Coca-Cola, General Electric και Microsoft χρησιμοποιούν αυτή τη μορφή διαχείρισης κερδών. Άλλες στρατηγικές που βρίσκουμε στη βιβλιογραφία είναι:

1. Μέθοδος "Reserve Jar Cookie": οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν

λαμβάνουν υπόψη την περίοδο κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες. Για παράδειγμα, αν η εταιρεία αναθέτει σε έναν σύμβουλο να εκτελεί μια συγκεκριμένη δραστηριότητα, θα πρέπει να αντικατοπτρίζει το κόστος που σχετίζεται με αυτή τη δραστηριότητα κατά την περίοδο στην οποία πραγματοποιείται, όχι όταν καταβάλλεται το τιμολόγιο ή όταν λαμβάνεται η τιμή. Σε ορισμένες περιπτώσεις όπου η εταιρεία έχει υψηλή κερδοφορία, έχει υψηλότερο κόστος καθώς έχει συσσωρευτεί όπως πρέπει και κατά συνέπεια μειώνει τα κέρδη. Ως εκ τούτου, τα επόμενα χρόνια, έχει μικρότερη εμφάνιση ως αύξηση, δημιουργώντας ένα αποθεματικό (Reserve Jar Cookie) το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για να δείξει κέρδη. Προφανώς, το αντίθετο προβαίνει σε έσοδα και επίσης δείχνει λιγότερα έσοδα σε μια χρήση φέτος για να τα αναγνωρίσει τα επόμενα χρόνια.

2. Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία πρακτικό κεφαλαιοποίησης, κεφαλαιοποιούνται λογισμικού, έρευνας και ανάπτυξης Το 1997, οι εταιρείες έχουν τη δυνατότητα να αξιοποιήσουν εσωτερικά παραγόμενων κόστος του λογισμικού και υποτίμηση της ωφέλιμης ζωής τους, συνήθως τρία έως πέντε έτη. Η κεφαλαιοποίηση αντιπροσωπεύει το κόστος της εγκατάστασης. Η διαδικασία αναδάσωσης έχει τη δυνατότητα να χειριστεί, επειδή αυτά τα στοιχεία είναι συχνά άσχετα και βασίζονται στην κρίση. Μια εταιρεία μπορεί να έχει περισσότερα έξοδα σε ένα σχέδιο που μπορεί να κεφαλαιοποιηθεί για να μειώσει τα τρέχοντα λειτουργικά έξοδα.

3. Επιχειρησιακές δραστηριότητες: Οι διαχειριστές μπορούν συχνά να αλλάξουν την ώρα κατά την οποία συμβαίνουν τα γεγονότα, τα οποία το λογιστικό σύστημα καταγράφει τέτοια περιουσιακά στοιχεία όταν είναι πιο επωφελής για τη διοίκηση. Η δραστηριότητα αυτή δεν μεταβάλλει τη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία της συναλλαγής, εκτός από τη χρονική στιγμή της παρουσίας της και κατά συνέπεια τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων. Για παράδειγμα, μια εταιρεία μπορεί να επιταχύνει τις πωλήσεις και τις παραδόσεις για να καταγράψει τις πωλήσεις τον Δεκέμβριο, η οποία κανονικά θα καταγραφεί τον Ιανουάριο. Ως εκ τούτου, η εταιρεία καταγράφει υψηλότερες πωλήσεις, έσοδα και τριμηνιαία κέρδη. Μακροπρόθεσμα, η εταιρεία θα είχε καταχωρήσει πωλήσεις και κέρδη, αλλά θα είχε επεκτείνει την ανάπτυξή της στο εγγύς μέλλον και θα μείωνε τα

μελλοντικά κέρδη.

4. Πρακτικές συγχώνευσης και απόκτησης: Άλλες σημαντικές πρακτικές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη ορισμένων χρεώσεων είναι οι εξαγορές και οι συγχωνεύσεις. Αυτό προσφέρει στον αγοραστή τη δυνατότητα να δημιουργήσει δεδομένα για την αναδιάρθρωση της συναλλαγής, με πιθανό υψηλότερο κόστος από εκείνο που απαιτείται για τη συναλλαγή. Η εταιρεία μπορεί επίσης να προσδιορίσει ορισμένες δαπάνες που επαναπροσδιορίζονται στον ισολογισμό του πωλητή, αυξάνοντας την υπεραξία. Εάν οι συντηρητικές εκτιμήσεις είναι υπερβολικές, η εταιρεία θα μπορούσε να μειώσει την εκτίμηση των λειτουργικών εξόδων στο εγγύς μέλλον.

Υπάρχουν δύο μέθοδοι λογιστικής για συγχωνεύσεις και εξαγορές, συγκέντρωση συμφερόντων και λογιστική αγοράς. Η συγχώνευση των τόκων ορίζει τη συναλλαγή ως συγχώνευση από ομότιμους, οπότε η συναλλαγή καταχωρείται ως εταιρεία Α συν εταιρεία Β. Η λογιστική της αγοράς θεωρεί ότι η συναλλαγή είναι αγορά. Η εύλογη αξία του αποκτώμενου μετράται και συγκρίνεται με την αγοραία τιμή · κάθε υπεραξία ή πριμοδότηση που καταβάλλεται στην εύλογη αξία των περιουσιακών στοιχείων αναγνωρίζεται ως υπεραξία. Η υπεραξία αποσβένεται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 40 έτη.

5. Αναγνώριση εσόδων: η αναγνώριση εσόδων είναι ο πιο κοινός στόχος για τη διαχείριση και τη διαχείριση των κερδών. Από επιχειρησιακή άποψη, οι εταιρείες μπορούν να λάβουν επιθετικά μέτρα για την αύξηση των εσόδων και των πωλήσεων σε μεταγενέστερο στάδιο μέσω κινήτρων. Μπορούν επίσης να εφαρμόζουν επιθετικές λογιστικές πρακτικές, όπως η πώληση χρεογράφων που προορίζονται για πώληση, αναγνωρίζοντας αύξηση των εσόδων σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια. Άλλες επιθετικές πρακτικές ενδέχεται να αφορούν το πρόγραμμα αναγνώρισης εσόδων ή την εφαρμογή γενικών και ασαφών λογιστικών οδηγιών.

6. Εφάπαξ αποθεματικό: η Εταιρεία αναγνωρίζει ένα κατ'αποκοπή ποσό υπό μορφή αποθεματικού έκτακτης ανάγκης για πιθανές μελλοντικές ζημίες ή μελλοντικές δαπάνες. Οι αναλυτές αναμένεται να μειώσουν την επιβάρυνση αν δεν θεωρήσετε μέρος του λειτουργικού εισοδήματος. Με την πάροδο του χρόνου, η εταιρεία αλλάζει την εκτίμησή της για να αναγνωρίσει περαιτέρω κέρδη (Carkun, Collins και Jeanjean, 2012).

1.4 Εφαρμογή της διαχείρισης κερδών

Η διαχείριση κερδών γίνεται όταν τα διαχειριστικά στελέχη χρησιμοποιούν τη διακριτική τους ευχέρεια στη χρηματοοικονομική αναφορά και στη διάρθρωση των πράξεων για να μεταβάλλουν τους χρηματοοικονομικούς δείκτες ή για να παραπλανήσουν ορισμένους ενδιαφερόμενους όσον αφορά τις οικονομικές επιδόσεις της εταιρείας ή να επηρεάσουν τα συμβατικά αποτελέσματα εξαρτώνται από πρακτικές λογιστικής πληροφόρησης (Healy et al., 2014). Αρκετές μελέτες διερευνούν τη δυνατότητα διαχείρισης των κερδών στη διαδικασία υποβολής στοιχείων μέσω λογιστικών εκτιμήσεων και μεθόδων συσσωρευμένου εισοδήματος. Επιπλέον, μπορεί επίσης να γίνει μέσω επιχειρηματικών αποφάσεων. Στην περίπτωση του Nieken και του Sliwka (2015), ο Wilson (2015), οι Kothari et al. (2015) και Chu et al., (2016), διαθέσιμο σε μεθόδους διαχείρισης κέρδη διευθυντής θα μπορούσε να αφορά μειώσει τις τιμές στην προσωρινή αύξηση των πωλήσεων, μείωση του κόστους και τη διατήρηση ή / και την υπερπαραγωγή του κόστους πωλήσεων έρευνας και ανάπτυξης (COGS). Σύμφωνα με τους Kothari et al. (2015), η «χειραγώγηση της πραγματικής δραστηριότητας ορίζεται ως η απόκλιση από τις συνήθεις πρακτικές λειτουργίας, που προκαλείται από την επιθυμία των διαχειριστών να παραπλανήσουν τουλάχιστον ορισμένοι ενδιαφερόμενοι πιστεύουν ότι τηρούνται ορισμένοι στόχοι της χρηματοοικονομικής αναφοράς». Ορισμένες μέθοδοι χειραγώγησης των πραγματικών δραστηριοτήτων, όπως η προώθηση πωλήσεων με μειωμένη τιμή ή / και η μείωση των δαπανών διακριτικής ευχέρειας, είναι οι καλύτερες λόγω ορισμένων οικονομικών συνθηκών. Ωστόσο, δεδομένων των οικονομικών συνθηκών και του στόχου επίτευξης στόχου κέρδους, όταν οι διαχειριστές συμμετέχουν περισσότερο στις δραστηριότητες αυτές από το κανονικό, όπως ορίζεται από τους Kothari et al. (2015), χειρίζεται πραγματικές δραστηριότητες.

Σε πολλές εξαγορές και συγχωνεύσεις, η εταιρεία που παρουσίασε τη δημόσια προσφορά αποκτά τη στοχευόμενη εταιρεία χρησιμοποιώντας τις δικές της μετοχές. Οι μέτοχοι της εταιρείας στόχου θα λάβουν ορισμένο αριθμό μετοχών από τη συγχωνευθείσα εταιρεία για κάθε μία από τις μετοχές στόχου μετά την ολοκλήρωση της συναλλαγής. Δεδομένης της τιμής αγοράς της εταιρείας-στόχου, η τιμή της μετοχής της απορροφώσας εταιρίας κατά τη στιγμή

της σύναψης της σύμβασης συγχώνευσης καθορίζει τον αριθμό των μετοχών που ανταλλάσσονται για κάθε μετοχή της εταιρείας-στόχου. Ως αποτέλεσμα, οι διαχειριστές αγορών έχουν το κίνητρο να αυξήσουν την τιμή των μετοχών τους πριν από συγχωνεύσεις και εξαγορές για να αγοράσουν την εταιρεία στόχου με λιγότερα μερίδια από το απόθεμά τους. Το Pham (2016) επισημαίνει ότι μια εταιρεία που ανταγωνίζεται σε επίπεδο συγχωνεύσεων θα επιδιώξει να αυξήσει την τιμή της μετοχής που χρησιμοποιείται για τις εξαγορές συγχωνεύσεων. Συγκεκριμένα, οι Alsharairi et al. (2015) διερευνούν τον τρόπο με τον οποίο οι αγοραστές μπορούν να προσπαθήσουν να αυξήσουν την τιμή της μετοχής τους πριν από τη συγχώνευση μετοχών για να μειώσουν το κόστος απόκτησης της εταιρείας στόχου. Δείχνουν ότι οι εταιρείες εξαγοράς αυξάνουν τα κέρδη πριν επιχειρήσουν να συγχωνευθούν χρησιμοποιώντας ένα δείγμα από το 1985 έως το 1990. Επομένως, υπάρχουν στοιχεία ότι οι διαχειριστές μπορούν να προσπαθήσουν να διαχειριστούν τα κέρδη πριν από την απόκτηση, προκειμένου να αυξήσουν την τιμή των μετοχών τους και να εξοικονομήσουν το κόστος της απόκτησης. Οι περισσότερες από τις προηγούμενες μελέτες που εξέτασαν τη διαχείριση ακινήτων αποσκοπούσαν στη μείωση του κόστους που αναφέρθηκε περιστασιακά μειώνοντας τις δαπάνες E & A. Οι Dechow et al. (2014) διαπιστώνουν ότι, καθώς προσεγγίζουν το τέλος της θητείας τους, οι διαχειριστές αυξάνουν βραχυπρόθεσμα κέρδη μειώνοντας τις δαπάνες για την R & S. Baber et al. (2014) και Huang et al. (2017) παρέχουν επίσης παρόμοιες αποδείξεις ότι η μείωση των δαπανών E & A συμβάλλει στην επίτευξη στόχων κερδοφορίας. Πολλές άλλες δοκιμές αποκαλύπτουν ότι υπάρχει μια σειρά δραστηριοτήτων εκτός από τη μείωση των δαπανών E & A που μπορούν να υιοθετηθούν από τους διαχειριστές. Farrell et al. (2014) αναφέρει ότι λόγω της μείωσης των κερδών ανά μετοχή, οι διευθυντές επαναγοράζουν μετοχές. Αυτό μπορεί να προκληθεί από έναν εργαζόμενο που ασκεί το δικαίωμα αγοράς μετοχών και δικαιωμάτων αγοράς μετοχών. Επιπλέον, η έρευνα από τους Dichev et al. (2013) δείχνει ότι πολλοί από τους ερωτηθέντες στην έρευνα αναγνωρίζουν ότι χρησιμοποιούν μεθόδους μείωσης των δαπανών διακριτικής ευχέρειας ή / και κεφαλαίου επενδύσεων συχνότερα από άλλες μεθόδους χειραγώγησης. Οι διευθύνοντες

σύμβουλοι θα διαχειρίζονται τις πραγματικές δραστηριότητες για να επιτύχουν μηδενικό περιθώριο κέρδους

Οι Zhu και Lu (2013) βρίσκουν περιορισμένες ενδείξεις σχετικά με αυτό το πρόβλημα. Σύμφωνα με Barton et al. (2017), εάν τα έσοδα μειωθούν, οι εταιρείες θα αναφέρουν υψηλότερα κέρδη από πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων. Huang et al. (2017) παρέχει στοιχεία σχετικά με τη διαχείριση των πραγματικών δραστηριοτήτων και όχι μόνο περικοπές δαπανών E & A παρατηρεί ότι οι διαχειριστές χειρισμό πραγματικές δραστηριότητες για να αποφευχθεί η αναφορά ετήσιες απώλειες. Αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν μειώσεις τιμών για την προσωρινή αύξηση των πωλήσεων, υπερπαραγωγή για χαμηλότερο κόστος πωλήσεων και μείωση των δαπανών διακριτικής ευχέρειας για τη βελτίωση των δηλωθέντων περιθωρίων.

Προηγούμενες μελέτες δείχνουν ότι (1) οι ηγέτες μπορούν να ξεκινήσουν δραστηριότητες που έχουν σχεδιαστεί για να χειραγωγήσουν τα κέρδη προ συγχωνεύσεων και εξαγορών να διογκώσει προσωρινά οι τιμές των μετοχών τους και (2) οι εταιρείες θα μπορούσαν να διαχειριστούν τα κέρδη τους από το χειρισμό των πραγματικών περιουσιακών στοιχείων για την επίτευξη συγκεκριμένων οικονομικών στόχων. Ωστόσο, ορισμένες μελέτες έχουν συνδέσει τη διεύθυνση δύο πρωτοβουλίες και ελέγξτε αν κάποια στελέχη να διαχειριστούν τα κέρδη τους μέσω της χειραγώγησης των πραγματικών δραστηριοτήτων πριν από τη συγχώνευση και εξαγορά, προκειμένου να επωφεληθούν από την προσωρινή υπεραξία.

1.5 Ετήσιες εκθέσεις και οικονομική απόδοση

Σε μία τυπική μορφή κειμένου αφηγηματική εταιρεία αναφέρετε αντιπροσωπεύει το υψηλότερο ποσοστό των αποκάλυψης, κατά μέσο όρο 80% της ετήσιας έκθεσης, για παράδειγμα κατά το υπόλοιπο που αποτελείται από αριθμούς και ποσοτικών αναπαραστάσεις δεδομένων. Η σαφήνεια αυτής της μεγάλης συνιστώσας της υποχρεωτικής γνωστοποίησης είναι ζωτικής σημασίας για την κατανόηση και την ερμηνεία των πληροφοριών που περιέχονται στην έκθεση. Η αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (SEC) ήταν πολύ σαφής σχετικά με τα περίπλοκα ανοίγματα των εταιρειών.

Ο Christopher Cox, πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, πρότεινε τη χρήση σαφών μέτρων αφηρημένης σαφήνειας για την απλή επικοινωνία στα αγγλικά. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς φαίνεται να πιστεύει ότι «αργκό των δικηγόρων επικράτησε» και η τάση για τη λεπτή πληροφορίες, επειδή «ο κύριος σκοπός της γραφής έχει μετατοπιστεί από την ενημέρωση των επενδυτών για την εξασφάλιση της μετάδοσης και χορηγούς από πιθανές αξιώσεις (ESA, 2016). Li et al. (2016) μελέτησε τη σχέση μεταξύ της αναγνωσιμότητας των ετήσιων εκθέσεων και της οικονομικής απόδοσης. Η υιοθέτηση του δείκτη ομίχλης από την υπολογιστική γλωσσολογία, όπου μια μεγαλύτερη ανάγνωση στον δείκτη ομίχλης είναι πιο δύσκολο να κατανοηθεί, Li et al. (2016) βρίσκει αρνητική σχέση μεταξύ του δείκτη ομίχλης και του επιπέδου των εσόδων. Ωστόσο, δεν είναι σαφές αν αυτή η επίδραση οφείλεται στις πολύπλοκες διαχειριστές που παρέχουν επικοινωνίες για να υπονομεύουν την κακή απόδοση της εταιρείας ή ότι τα κακά νέα είναι απλά δύσκολο να κοινοποιούνται (Bloomfield, et al., 2016).

Για να διερευνήσουν περαιτέρω αυτές τις εναλλακτικές εξηγήσεις, θόλωση ή οντολογία και να κατανοήσει καλύτερα τη χρήση των σύνθετων διοίκηση επικοινωνιών, περιπτώσεις όπου οι εταιρείες είναι πιο πιθανό να χειραγωγήσουν την αναφορά των κερδών προς τα πάνω που παρουσιάζονται για την κάλυψη ή την επίτευξη του στόχου της κέρδος (Burgstahler και Chuk, 2017).

Σε αυτές τις περιπτώσεις, ακόμη και αν οι εταιρείες αναφέρουν καλά νέα για να φτάσουν σε σημείο αναφοράς, έχουν κίνητρο να κρύψουν τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για να τα προσεγγίσουν, όπως πρότεινε ο Warren Buffett. Με άλλα λόγια, όταν οι εξελίξεις διαφέρουν από τις υποκείμενες θεμελιώδεις αρχές, προβλέπει ότι οι διαχειριστές θα προσπαθήσουν να περιπλέξουν τους επενδυτές προσδιορίζοντας τις συμπεριφορές χειραγώγησης των εσόδων και τις υποκείμενες επιδόσεις. Ειδικότερα, το επίπεδο αναγνωσιμότητας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών υπερβαίνει εκείνο που προκύπτει από την οντολογική εξήγηση των καλών και κακών ειδήσεων που αποκαλύπτονται. Οι διαχειριστές χρησιμοποιούν στρατηγικά την εταιρική αποκάλυψη για να παραπλανήσουν ή να επηρεάσουν την κατανόηση από τους επενδυτές της αξίας της εταιρείας.

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς επεσήμανε τη σημασία των κειμενικών γνωστοποιήσεων όταν εξέδωσε ένα σύνολο κανόνων που απαιτούν οι γνωστοποιήσεις να γράφονται σε απλή αγγλική γλώσσα. Ο κ. Christopher Cox, πρόεδρος της SEC, προχώρησε περαιτέρω και πρότεινε «όπως συνηθίζεται να χρησιμοποιείται το μοντέλο Black-Scholes όταν πρόκειται για την συμμόρφωση με τους κανόνες αντιστάθμισης δικαιωμάτων προαίρεσης αγοράς μετοχών, σύντομα θα εξετάζουμε τα μοντέλα Gunning-Fog και Flesch Kincaid προκειμένου να κρίνουμε το επίπεδο συμμόρφωσης με τους απλούς κανόνες της αγγλικής».

Εάν η αναγνωσιμότητα πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως μέτρο συμμόρφωσης, τότε θα είναι σκόπιμο να κατανοήσουμε τους παράγοντες που επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι διευθυντές επιλέγουν το επίπεδο αναγνωσιμότητας.

Ανάλυση των Lo et al. (2017) εστιάζει στην αναγνωσιμότητα του τμήματος συζήτηση και ανάλυση λόγου στην Ετήσια Έκθεση Εταιρικής, μια ενότητα που απαιτείται από το νόμο, και στην οποία οι αρχές έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν μια εξήγηση για τις δραστηριότητες της εταιρείας, την οικονομική κατάσταση και αποτελέσματα των εργασιών. Σε αντίθεση με τα τηλεοπτικά συνέδρια και τα δελτία τύπου, η δομή και το περιεχόμενο αυτής της ενότητας είναι σταθερά. Ως αποτέλεσμα, οι διαχειριστές είναι "νομικά υποχρεωμένοι να αγγίζουν" ζητήματα (Warren Buffett) μπορεί να αποτρέψει άλλες κοινοποιήσεις.

Το δείκτη αναφοράς αποτελεσμάτων, που χρησιμοποιήθηκε από τους Lo et al. (2017) είναι τα κέρδη του προηγούμενου έτους (και όχι η πρόβλεψη ή μηδενικά κέρδη) γιατί ανεπίσημα στοιχεία δείχνουν ότι η διαχείριση των νημάτων στην ετήσια έκθεση είναι πιο πιθανό να συγκρίνουν και να αντιπαραβάλλουν τις επιδόσεις του τρέχοντος έτους με το προηγούμενο έτος (ή χρόνια). Τα κέρδη που προβλέπονται είτε από τους αναλυτές της αγοράς είτε από τη διοίκηση, σπάνια αναφέρονται στις ετήσιες εκθέσεις.

Τα μηδενικά και τα μικρά θετικά οφέλη είναι σχετικά σπάνια, συνεπώς διατηρείται το κριτήριο αναφοράς για περαιτέρω ανάλυση. Επιπλέον, η μικρή ή και καθόλου αλλαγή στα έσοδα σήμαινε ότι οι αποδόσεις του τρέχοντος έτους

ήταν παρόμοιες με εκείνες του προηγούμενου έτους, τόσο λίγες εξηγήσεις περίμεναν οι αναγνώστες και παρέχονται από τη διοίκηση. Αυτή η ιδέα είναι η βάση της μηδενικής υπόθεσης.

Οι εταιρείες θα πρέπει να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες που θα κατανοούνται εύκολα όταν η απόδοσή τους δεν αλλάζει πολύ από το προηγούμενο έτος.

Έλεγχος της σχέσης μεταξύ της ομίχλης Index και του γενικού επιπέδου των κερδών και άλλων γνωστών παραγόντων, που καθορίστηκαν από τους Lo et al. (2017) ότι υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ο δείκτης ομίχλης είναι υψηλότερος για τις εταιρείες που φτάνουν ή απλά πέραν των κερδών του προηγούμενου έτους (MBE). προσδιόρισε επίσης τις εταιρείες που είναι πιο πιθανό να χειραγωγήσουν τα κέρδη για να πληρούν ένα σημείο αναφοράς. τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται και τα μοντέλα χωρίς πολλές μεθόδους εργασίας και τις πραγματικές δραστηριότητες για τον εντοπισμό των εταιρειών που είναι πιο πιθανό να χειραγωγήσουν τα κέρδη. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εταιρείες είναι πιο πιθανό να διαχειριστεί τα κέρδη, προκειμένου να ανταποκριθεί το σημείο αναφοράς του λίγα λεπτά για να παρέχουν πιο σύνθετες πληροφορίες από τις επιχειρήσεις είναι να χάσετε το σημείο αναφοράς ή είναι λιγότερο πιθανό να έχουν εμπλακεί στη χειραγωγήση κερδών για να ξεπεραστεί ένα σημείο αναφοράς. Η διαπίστωση αυτή ισχύει και όταν η ομάδα σύγκρισης είναι το μεγαλύτερο τμήμα των επιχειρήσεων, και όταν η ομάδα σύγκρισης έχει έναν όμιλο εταιρειών με χαρακτηριστικά παρόμοια με εκείνα των εταιρειών διακίνησης των υπόπτων κερδών.

Τα συμπεράσματα παραμένουν τα ίδια, όταν προστεθούν σταθερά επιχειρηματικά αποτελέσματα που ελέγχουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εταιρείας, όπως η πολυπλοκότητα της εταιρείας και της βιομηχανίας, τα οποία μπορούν να επηρεάσουν την πολυπλοκότητα της κοινοποίησης. Σε έναν άλλο έλεγχο προδιαγραφών, συμπεριλήφθηκε στην ανάλυση των Lo et al. (2017) την πολυπλοκότητα του προηγούμενου έτους (lagFOG). Και οι δύο προδιαγραφές αντιπροσωπεύουν την υψηλή επιμονή της ομίχλης και τα συμπεράσματα παραμένουν τα ίδια.

Σε δύο περαιτέρω διαδικασίες, τα έτη των εταιρειών με κέρδη τα οποία αναφέρθηκαν εσφαλμένα ή απαιτήθηκαν μεταγενέστερη αναδιατύπωση χρησιμοποιήθηκαν ως δείκτες της σαφούς διαχείρισης κερδών. Σε αυτά τα μικρότερα δείγματα, διαπιστώθηκε ότι η ομίχλη είναι υψηλότερη με την πάροδο των ετών με κέρδη τα οποία στη συνέχεια κρίθηκαν ότι ήταν λάθος ή αναδιατυπώθηκαν.

Εξετάστηκε επίσης κατά πόσον ο υψηλότερος δείκτης FOG στις ύποπτες εταιρείες οφειλόταν στις περισσότερες από τις παρεχόμενες πληροφορίες.

Σύμφωνα με τον Λι (2008), ένα μεγαλύτερο τμήμα της μονάδας MD & A θα μπορούσε να δώσει περισσότερες εξηγήσεις ή περισσότερη σκίαση. Στην ανάλυση τους στην ανάλυση των Lo et al. (2017) δεν παρουσίασε σημαντική αλλαγή στη ενότητα MD & A για την ομάδα εταιρειών που είναι πιθανότερο να διαχειριστούν τα κέρδη για να φτάσουν στο σημείο αναφοράς.

Ωστόσο, βρέθηκαν μικρότερες μονάδες MD & A για εταιρείες που πληρούν το κριτήριο αναφοράς αλλά χωρίς διαχείριση κερδών. Αυτό συμβαδίζει με τη μηδενική υπόθεση ότι, όταν οι επιδόσεις είναι παρόμοιες με εκείνες του προηγούμενου έτους και δεν υπάρχει ανάγκη για μια συγκεκριμένη περιγραφή, οι εταιρείες παρέχουν απλούστερες πληροφορίες. Τα αποτελέσματα αυτά ενισχύουν την ανάλυση που διενεργήθηκε ομίχλης: ύποπτες επιχειρήσεις έχουν ευρύτερες πληροφορίες, αλλά είναι πιο πολύπλοκες πληροφορίες γι 'αυτό μην αποκαλύπτουν περισσότερες πληροφορίες, αλλά αφορούν το ίδιο ποσό σε ένα πιο περίπλοκο τρόπο.

Παρά το γεγονός ότι οι απαιτήσεις γνωστοποίησης της MD & A είναι απαραίτητη ενότητα για την κατανόηση της λειτουργίας και την απόδοση των επιχειρήσεων από τους επενδυτές, μπορεί να υποστηριχθεί ότι αυτές οι αποκαλύψεις δεν έχουν σχέση με τους επενδυτές λόγω της έλλειψης των σημερινών στοιχείων, για παράδειγμα, στην σύνδεση με κλήσεις συνδιάσκεψης.

Εάν αυτό το επιχείρημα είναι αληθινό, προτείνει επίσης ότι οι διαχειριστές θα ενδιαφέρονται περισσότερο για την υπέρβαση των προσδοκιών των αναλυτών, παρά το πέρσι κέρδος.

Για να αντιμετωπίσετε αυτό το πρόβλημα, Lo και συνεργάτες. (2017) επικεντρώθηκε σε εταιρείες, χωρίς αναλυτές, επειδή για αυτές τις εταιρείες, η

διοίκηση δεν ενδιαφέρεται να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των αναλυτών, η απόδοση του περασμένου έτους είναι ίσως ο πιο σημαντικός στόχος. Διαπιστώθηκε ότι η αύξηση της πολυπλοκότητας της αποκάλυψης για ύποπτες εταιρείες είναι τριπλάσια για τις εταιρείες χωρίς αναλυτές παρά για τους αναλυτές.

Στη συνέχεια, το δείγμα χωρίστηκε στην ημερομηνία κατά την οποία η ενότητα MD & A τέθηκε στη διάθεση των επενδυτών. Τα έτη κατά τα οποία η ενότητα MD & A ήταν διαθέσιμη την ίδια εβδομάδα με την πρώτη ανακοίνωση κέρδους. Έχει βρεθεί ότι το επίπεδο ανάπτυξης πολυπλοκότητας που διαπιστώθηκε στις προηγούμενες δοκιμές είναι τριπλάσιο όταν το τμήμα MD & A κυκλοφορεί εντός επτά ημερών από τη δημοσιοποίηση του κέρδους.

Η συμβολή της ανάλυσης από τους Lo et al. (2017) στη βιβλιογραφία είναι διττός. Πρώτα απ' όλα, προσθέτει στο επίπεδο της γνώσης τους καθοριστικούς παράγοντες της αναγνωσιμότητας. Συγκεκριμένα, βελτιώνεται η συνολική σχέση μεταξύ αναγνωσιμότητας και οικονομικής απόδοσης. Ενώ το γενικό μοντέλο που τεκμηριώνεται από τους Li et al. (2016) είναι εκείνη στην οποία τα υψηλότερα κέρδη που σχετίζονται με τα δεδομένα του δείκτη ομίχλης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η σχέση είναι ασυνεχής (ή τουλάχιστον όχι μονότονη) γύρω από το σημείο αναφοράς του προηγούμενου έτους χρήσιμο, ειδικά για τις εταιρείες ότι η διαχείριση κινδύνου συσσωρευμένα δεδομένα.

Επίσης, συμπεραίνεται ότι η διαχείριση των κερδών, δηλαδή η χρήση της λογιστικής διακριτικής ευχέρειας με στόχο την απόκρυψη της υποκείμενης απόδοσης, εμφανίζεται ως πιο σύνθετες γνωστοποιήσεις. Τα στοιχεία συμφωνούν με τους διευθυντές που επιλέγουν στρατηγικά την υψηλότερη πολυπλοκότητα αναφοράς σε συνδυασμό με την διαχείριση των κερδών σε μια απόπειρα απόκρυψης του τελευταίου, το οποίο είναι ένα νέο εύρημα στην βιβλιογραφία. Συνολικά, η ανάλυση των Lo και συν. (2017) προσθέτει μια πληρέστερη κατανόηση της σχέσης μεταξύ της αναγνωσιμότητας των οικονομικών γνωστοποιήσεων και της αναφερόμενης απόδοσης.

Εκτός από τους Li et al. (2016), η ανάλυση των Lo και συν. (2017) συνδέεται επίσης στενά με τους Larcker και Zakolyukina (2012). Ωστόσο, διαφέρουν με διάφορους σημαντικούς τρόπους. Πρώτον, το πρωταρχικό

ενδιαφέρον των Larcker και Zakolyukina (2012) είναι να βρεθούν γλωσσικοί προγνωστικοί δείκτες για οικονομικές αναδιατυπώσεις (δηλ. οι επαναδιατυπώσεις είναι η εξαρτημένη μεταβλητή), ενώ το πρωταρχικό ενδιαφέρον της ανάλυσης των Lo και συν. (2017) είναι η κατανόηση των καθοριστικών παραγόντων της αναγνωσιμότητας (δηλαδή η βαθμολογία Fog είναι η εξαρτώμενη μεταβλητή).

Δεύτερον, ενώ οι Larcker και Zakolyukina (2012) εξετάζουν τις εθελοντικές κλήσεις διάσκεψης, οι Lo και συν. (2017) εξετάζουν τις γνωστοποιήσεις της ενότητας MD&A που απαιτούνται από το νόμο. Τρίτον, ενώ οι Larcker και Zakolyukina (2012) αναλύουν την λεκτική επικοινωνία, οι Lo και συν. (2017) εξετάζουν τις κειμενικές γνωστοποιήσεις, οι οποίες οδηγούν σε διαφορετικά επίπεδα προετοιμασίας, προοπτικής και αυθορμητισμού. Αυτή η τελευταία διαφορά είναι σημαντική διότι η υπόθεση των Lo και συν. (2017) βασίζεται στην σκόπιμη προσπάθεια της διοίκησης να καλύψει την χρηματοοικονομική εικόνα προκειμένου να κρύψουν την διαχείριση των κερδών, ενώ το υποθετικό αποτέλεσμα των Larcker και Zakolyukina (2012) απορρέει σε μεγάλο βαθμό από ακούσια σήματα που μεταδίδονται (π.χ. χρήση διαφορετικών αντωνυμιών, δισταγμών, έκφρασης άγχους).

1.6 Έλεγχος

Ο έλεγχος είναι ένας από τους σημαντικότερους κλάδους της Λογιστικής. Ασχολείται με τη διατύπωση αρχών και κανόνων για τη διενέργεια δημοσιονομικών ελέγχων. Οι έλεγχοι αυτοί σκοπό έχουν να επαληθεύσουν ότι οι οικονομικές καταστάσεις παρέχουν την πλήρη οικονομική τους κατάσταση και τα αποτελέσματα κατά τη διάρκεια του έτους. Ειδικότερα, είναι σκόπιμο να επαληθευθεί ότι:

1. Τα περιουσιακά στοιχεία, οι υποχρεώσεις και τα έσοδα που εμφανίζονται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων

2. Οι λογιστικές καταστάσεις είναι πλήρεις και παρουσιάζουν όλα τα λογιστικά γεγονότα που σχετίζονται με την εταιρεία για το συγκεκριμένο οικονομικό έτος,

3. Τα περιουσιακά στοιχεία αποτελούν ιδιοκτησία της εταιρείας

4. Τα στοιχεία του ισολογισμού έχουν αποτιμηθεί σύμφωνα με τις λογιστικές αρχές και τους συναφείς νόμους,

5. Οι λογαριασμοί παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τις λογιστικές αρχές και τις διατάξεις των νόμων.

Σε γενικές γραμμές, ο έλεγχος θεωρείται απαραίτητο συμπλήρωμα στη δημοσιονομική διαχείριση, ένας τύπος ασφάλισης για λάθη, ακούσια ή εθελοντική, κλοπή και απάτη και η αμοιβή του ελεγκτή, η πριμοδότηση. Ο έλεγχος ως επιστήμη είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τους πιο βασικούς κλάδους της διοίκησης επιχειρήσεων, όπως η Οικονομία, η Στατιστική, η Νομική και η Πληροφορική. Το παρόν έγγραφο βασίζεται σε μια σύγχρονη μεθοδολογία για την ικανοποιητική επίλυση θεμάτων που σχετίζονται με το θέμα και το αντικείμενο των ελέγχων και των ελεγκτικών εργασιών.

Ο έλεγχος είναι επίσης τεχνικός. Σκοπός της είναι η κάλυψη των ειδικών αναγκών των οικονομικών καταστάσεων και του μέσου (π.χ. η διαδικασία ελέγχου).

Εκείνοι που ενδιαφέρονται για αξιόπιστη λογιστική και έλεγχο είναι τα στελέχη της εταιρείας και όσοι ενδιαφέρονται για τη δραστηριότητα και τις προοπτικές της. Οι πρώτοι έχουν πρόσβαση σε βιβλία και αρχεία, ενώ τα τελευταία δεν είναι οι κατάλογοι του έργου, η οικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν για οικονομική χρήση.

Αυτές οι δύο ομάδες έχουν διαφορετικούς στόχους από τον έλεγχο. Τα στελέχη επιχειρήσεων ενδιαφέρονται για πληροφορίες που τους επιτρέπουν: (α) αξιολογεί την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων του και την ικανότητά του να εκπληρώνει τις έγκαιρες υποχρεώσεις του, β) να προγραμματίζει και να ελέγχει ταυτόχρονα τις δραστηριότητες των διαφόρων τομέων του

(γ) αξιολογεί το δυναμικό της για περαιτέρω ανάπτυξη, την εισαγωγή νέων τεχνολογιών,

Παρ' όλα αυτά, ακόμη και μεταξύ των στελεχών της εταιρείας, υπάρχει μεγάλη ετερογένεια στον τύπο των απαιτούμενων πληροφοριών. Για

παράδειγμα, ο Chief Financial Officer ζητά πληροφορίες για το ποσό των απαιτήσεων και των απαιτήσεων και ο διαχειριστής πωλήσεων ενδιαφέρεται για το ποσό των πωλήσεων γεωγραφική περιοχή, περιθώριο κέρδους

Τα τρίτα μέρη έξω από το επιχειρηματικό περιβάλλον αποτελούνται κυρίως από μετόχους, πιστωτές, μελλοντικούς επενδυτές, το κράτος, ασφαλιστικές εταιρείες και άλλους. Ενδιαφέρονται για πληροφορίες:

α) Αξιολογεί την ικανότητα της εταιρίας να διαχειρίζεται σωστά τα κεφάλαια που επενδύονται σε αυτήν.

β) προσδιορίζει και αξιολογεί την απόδοση των επενδύσεών τους και αξιολογεί το ύψος του σχετικού επενδυτικού κινδύνου,

γ) προσδιορίζει τα αίτια των αποκλίσεων μεταξύ της πραγματοποιηθείσας και της προβλεπόμενης απόδοσης των επενδύσεών τους,

δ) αποφασίζει για τη νέα πολιτική που είναι σκόπιμο να ακολουθείται από ορισμένες πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται από τη διοίκηση της εταιρείας,

ε) προσδιορίζει τις απαιτήσεις τους όσον αφορά την οικονομική οντότητα και αξιολογεί τις προοπτικές της.

Ο έλεγχος είναι οι οικονομικές καταστάσεις της ελεγχόμενης εταιρείας. Το έργο του ελεγκτή, όπως ήδη αναφέρθηκε, είναι να εξακριβωθεί η αξιοπιστία και η αντικειμενικότητα αυτών. Στο σημείο αυτό θα ήταν χρήσιμο να αναφερθούμε λεπτομερέστερα σε αυτά.

Οι οικονομικές καταστάσεις ονομάζονται γενικά, τα λογιστικά έγγραφα που δείχνουν τη δομή του ενεργητικού της εταιρείας και τα αποτελέσματά της για ορισμένο χρονικό διάστημα. Η επιτροπή που συνέταξε το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο δεν υιοθέτησε τον όρο λογιστικές ή οικονομικές καταστάσεις αλλά τον όρο Οικονομικές Καταστάσεις. Ο τελευταίος όρος είναι γενικότερος και περιλαμβάνει τους άλλους όρους. Βάσει του ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, οι οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν:

1. Η Κατάσταση Ισολογισμού
2. Κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων

3. Ο πίνακας αποτελεσμάτων
4. Κατάσταση του γενικού λογαριασμού αποθέματος και
5. Οι σημειώσεις στον ισολογισμό και στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων

Η κατάσταση του γενικού λογαριασμού αποθέματος δεν υπόκειται σε γνωστοποίηση, όπως οι υπόλοιπες δηλώσεις, σύμφωνα με τη δήλωση περιορισμένης ευθύνης, και της νομοθεσίας ΕΠΕ.

Σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο Αρ. 5, οι οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν:

1. Ο ισολογισμός
2. Ο λογαριασμός κερδών και ζημιών
3. Ο πίνακας των μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσης και
4. Σημειώσεις και άλλες δηλώσεις και επεξηγηματικές σημειώσεις που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των οικονομικών καταστάσεων. Αυτό είναι ουσιαστικά το Παράρτημα του Ισολογισμού και της Κατάστασης Αποτελεσμάτων.

Αυτές οι οικονομικές καταστάσεις αφορούν μια επιχείρηση, ενώ οι καταστάσεις που αφορούν τον όμιλο εταιρειών ονομάζονται ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις.

Μια σύντομη αναφορά στις οικονομικές καταστάσεις είναι χρήσιμη για την καλύτερη κατανόηση του έργου του ελεγκτή.

Ο ισολογισμός είναι μια δήλωση που συνοψίζει τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις και τα ίδια κεφάλαια.

Η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης συνοψίζει το λογιστικό αποτέλεσμα της χρήσης και τους καθοριστικούς παράγοντες της, δηλαδή τα λειτουργικά και μη λειτουργικά έσοδα και έξοδα, τα μη λειτουργικά και τα μη λειτουργικά έξοδα. Το GLC έχει θεσπίσει κανόνες για την προετοιμασία των αποτελεσμάτων χρήσης, τα σημαντικότερα από τα οποία είναι:

1. Δεν επιτρέπεται η αντιστάθμιση των εξόδων και των σχετικών εσόδων και η εμφάνιση διαφοράς μεταξύ τους.
2. Επιτρέπεται μόνο η ανάπτυξη ή η συγχώνευση των αναλυτικών λογαριασμών των αποτελεσμάτων, όταν συμβάλλουν στη βελτίωση της σαφήνειας του περιεχομένου της κατάστασης.
3. Οι μικρές εταιρείες δεν επιτρέπεται να δημοσιεύουν περίληψη της κατάστασης εσόδων για το έτος.
4. Τα μη λειτουργικά έσοδα και έξοδα του έτους παρουσιάζονται σε συνοπτική κατάσταση. Αν είναι σημαντική, τότε αναλύστε στις σημειώσεις της κατάστασης οικονομικής θέσης.

Ο πίνακας αποτελεσμάτων δείχνει τα κέρδη που είναι σκόπιμο να διατεθούν και τον τρόπο με τον οποίο διατίθενται. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιούνται τα κέρδη είναι σκόπιμο να γίνεται σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό της εταιρείας. Τα στοιχεία στον πίνακα αναφέρονται σε αυτό και στο προηγούμενο έτος.

Η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης είναι υποχρεωτική στο τέλος του οικονομικού έτους και βασίζεται στις πληροφορίες που περιέχονται στον Λογαριασμό 80.00 του Γενικού Λογαριασμού Λειτουργίας. Το περιεχόμενό του είναι η βάση για τον ακριβή προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της χρήσης και της προετοιμασίας των άλλων αποτελεσμάτων.

Το προσάρτημα περιέχει εκείνα τα λογιστικά στοιχεία, τα οποία δεν μπορούν να καταχωρηθούν στα λογιστικά βιβλία και να εμφανιστούν στις οικονομικές καταστάσεις. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία που δεν υπόκεινται σε μετρήσεις (π.χ. δυνατότητες διαχείρισης), αξίες (π.χ. τρέχουσες αξίες αγαθών σε περιόδους πληθωρισμού) αναφέρονται σε γεγονότα, δεσμεύσεις κλπ.

Αναφέρεται επίσης σε μεθόδους, αρχές, κανόνες ακολουθούμενη από την εταιρεία κατά την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων.

Η κατάσταση μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσης ή της κατάστασης μεταβολών στο κεφάλαιο κίνησης ή η κατάσταση των πηγών και η χρήση κεφαλαίων παρουσιάζει τις κυριότερες μεταβολές στο κεφάλαιο της

εταιρίας από το αποτέλεσμα της περιόδου και τον τρόπο με τον οποίο η εταιρεία που χρησιμοποιήθηκε αυτά τα κεφάλαια.

Οι οικονομικές καταστάσεις θα είναι σκόπιμο να καταρτίζονται σύμφωνα με τις αποδεκτές λογιστικές αρχές. Ο ελεγκτής είναι σκόπιμο να ελέγχει και να πιστοποιεί σε κάθε περίπτωση ότι έχει ακολουθηθεί.

Οι πιο βασικές αρχές και μια σύντομη περιγραφή αυτών είναι οι εξής:

1. Η αρχή του ιστορικού κόστους ή κόστους. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, τα περιουσιακά στοιχεία είναι σκόπιμο να αποτιμώνται στο αρχικό τους κόστος, ακόμη και αν είναι σημαντικά χαμηλότερα από την τρέχουσα οικονομική τους αξία.

2. Η αρχή της αντικειμενικότητας. Τα λογιστικά στοιχεία είναι σκόπιμο να είναι αξιόπιστα και να παρέχουν μια αντικειμενική εικόνα των λογιστικών γεγονότων στα οποία αναφέρεται.

3. Η αρχή της συγκρισιμότητας. Οι πληροφορίες είναι σκόπιμο να είναι συγκρίσιμες και χρήσιμες.

4. Η αρχή των εσόδων. Τα έσοδα θα είναι σκόπιμο να αναγνωρίζονται στον ισολογισμό όταν ολοκληρωθεί η υλοποίηση. Δηλαδή, όταν πρόκειται να πραγματοποιηθεί η διαδικασία πώλησης και όταν η τιμή συγκεντρωθεί ή είναι βέβαιο ότι η τιμή θα εισπραχθεί.

5. Η αρχή της συσχέτισης. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, τα έσοδα γίνονται με την ίδια χρήση με τα έξοδα.

6. Η αρχή της αποκάλυψης. Οι λογιστικές καταστάσεις είναι σκόπιμο να παρουσιάζουν τα λογιστικά στοιχεία κατά τρόπο κατανοητό, σαφή και συστηματικό.

7. Η αρχή του συντηρητισμού. Οι οικονομικές καταστάσεις είναι σκόπιμο να παρουσιάζουν με σχετικά υψηλή βεβαιότητα τα γεγονότα που επηρεάζουν τα περιουσιακά στοιχεία και τα αποτελέσματα του οικονομικού έτους.

Κεφάλαιο 2^ο Επισκόπηση Βιβλιογραφίας

2.1 Διαχείριση κερδών πωλήσεις

Σε πολλές επιχειρήσεις η ανάγκη για χειραγώγηση των κερδών σχετίζεται με διαφόρων μορφής κίνητρα. Υπάρχουν τα κίνητρα που έχουν σχέση με την εικονική μείωση των κερδών και κίνητρα που σχετίζονται με την εικονική αύξηση των κερδών. Στην χειραγώγηση οδηγούν διάφοροι λόγοι που άλλοτε αφορούν την προσωπική ασφάλεια και τον εμπλουτισμό των εταιριών και άλλοτε αφορούν την επιδίωξη της διοίκησης της εταιρίας να παρουσιάσει κέρδη με αποτέλεσμα να επωφεληθεί η ίδια η εταιρία.

Μία οπτική γωνία για τα κίνητρα διαχείρισης των κερδών υποστηρίζει πως οι διοικούντες της εταιρίας επιδιώκουν κέρδη κυρίως για προσωπικούς λόγους ασφαλείας και εμπλουτισμού. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί: α) Προκειμένου να μεγιστοποιήσουν την αποζημίωση τους, συμπεριλαμβανομένων bonus και μερισμάτων β) Προκειμένου να διατηρήσουν δύναμη ή ασφάλεια στην εργασία τους γ) Προκειμένου να πάρουν προαγωγή

Αντιθέτως, υποστηρίζεται πως οι διευθυντές κυρίως επιδιώκουν κέρδη κυρίως προκειμένου να ωφελήσουν την εταιρία και όχι τον εαυτό τους. Σύμφωνα με αυτή την άποψη το κάνουν για να:

- α) Μεγιστοποιήσουν την τιμή της μετοχής της εταιρίας, άρα και την αξία της.
- β) Ελαχιστοποιήσουν την πιθανότητα η εταιρία να χρεοκοπήσει.
- γ) Αποφύγουν την παραβίαση περιοριστικών όρων που αφορούν τα χρέη.
- δ) Ελαχιστοποιήσουν περιοριστικές παρεμβάσεις

Μία προφανής περίπτωση όπου τα προσωπικά και εταιρικά ενδιαφέροντα συμπίπτουν είναι όταν ένα στέλεχος της εταιρίας κατέχει ένα σημαντικό αριθμό μετοχών στην επιχείρηση. Οπότε δεν συγκρούονται οι δύο απόψεις και μπορούν να κινητοποιηθούν από προσωπικά και εταιρικά συμφέροντα. Παρακάτω αναλύονται τα κίνητρα που επιφέρουν στην χειραγώγηση των κερδών αναλυτικά.

1. Μεγιστοποίηση της αποζημίωσης των στελεχών της εταιρίας: Τα στελέχη μίας εταιρίας αμείβονται με ένα μισθό και επιπλέον λαμβάνουν και κάποιο μόνους

για το οποίο λαμβάνεται υπόψη η επίτευξη ενός συνδυασμού βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στόχων. Τα κίνητρα συνήθως συνδέονται με λογιστικούς αριθμούς. Στη συνέχεια ένα σύνηθες κίνητρο μπορεί να είναι ένα μετοχικό δικαίωμα προαίρεσης (stock option) το οποίο έχει αξία μόνο όταν οι τιμές των μετοχών ξεπερνούν κάποιο κατώτατο σημείο. Σύμφωνα με κάποια μελέτη στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1966 ένα ποσοστό μεταξύ του 47% και 55% των εταιριών που αποτελούσαν το δείγμα της μελέτης χρησιμοποιούσαν βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μοντέλα μέτρησης της αποδοτικότητας τα οποία και συνδέονταν με δημοσιευμένα λογιστικά μεγέθη.

Οι λογιστικές μετρήσεις που είχαν σε συχνή χρήση σε σχέδια αποζημίωσης των στελεχών ήταν συνήθως οι Ταμειακές Ροές, το ποσοστό απόδοσης του Μετοχικού κεφαλαίου, το ποσοστό απόδοσης του Ενεργητικού, τα κέρδη ανά μετοχή (EPS), τα καθαρά κέρδη και τέλος οι συνολικές αποδόσεις των Μετοχών. Προκειμένου λοιπόν να αυξήσουν τα οικονομικά κέρδη της εταιρίας, τα στελέχη εφαρμόζουν μεθόδους δημιουργικής λογιστικής σε μεγέθη που συνδέονται άμεσα με το ύψος των αποζημιώσεων τους. Αρκετές μελέτες έχουν επιβεβαιώσει την παραπάνω άποψη και εύκολα μπορούμε να συμπεράνουμε πως τα στελέχη μίας εταιρίας μπορούν και μπαίνουν στη διαδικασία παραποίησης των δημοσιευμένων κερδών για τον λόγο του ότι η ίδια η εταιρία τους παρέχει τα κίνητρα προκειμένου να το κάνουν. Παρόλα αυτά τα στελέχη δεν είναι σκόπιμο να διαπράττουν κάτι τέτοιο και θεωρείτε μεγάλο αδίκημα μιας και αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα της εταιρίας πηγαίνοντας κόντρα στα πλαίσια των GAAP.

2 Μειστοποίηση της τιμής μίας Μετοχής: Ένας τρόπος προκειμένου να επιτευχθεί είναι μέσω της μεθόδου της εξομάλυνσης των κερδών και γίνεται συνήθως προκειμένου να εξαλειφτεί η μεταβλητότητα στα κέρδη κάποιας εταιρίας. Με διάφορες λογιστικές μεθόδους πετυχαίνουν την ομαλοποίηση τους με αποτέλεσμα την αύξηση της μετοχής. Προκειμένου να έχει αυτό αποτέλεσμα στη τιμή της μετοχής η εξομάλυνση των κερδών δεν είναι απαραίτητο να απαλειφθεί ολοκληρωτικά η μεταβλητότητα, αρκεί μονάχα να περιοριστεί. Επομένως τα στελέχη της εταιρίας μπορούν να αυξήσουν την τιμή της μετοχής μέσω της μείωσης της μεταβλητότητας των δημοσιευμένων κερδών. Βάση των

παραπάνω μεγάλη σημασία δίνουν οι οικονομικοί αναλυτές σε μία εκτίμηση ονομαζόμενη ως «ποιότητα κερδών» και ενσωματώνει πολλούς παράγοντες που εξακριβώνουν πόσο υγιή είναι τα καθαρά κέρδη της εταιρίας και σύμφωνα με αυτή την εκτίμηση, η ποιότητα των δημοσιευμένων κερδών θεωρείται υψηλή όταν κατά την χρήση για τις ανάγκες πρόβλεψης των μελλοντικών κερδών δεν απαιτείται περαιτέρω ανάλυση. Το αντίθετο συμβαίνει όταν τα δημοσιευμένα κέρδη θεωρούνται λιγότερο ποιοτικά. Συνεπώς όσο αυξάνεται η μεταβλητότητα των καθαρών κερδών κατά τη διάρκεια μιας διαχειριστικής περιόδου τόσο αυξάνεται η παρουσία λογιστικών χειρισμών που μειώνουν την αντίληψη για την ποιότητα των κερδών, την τιμή της μετοχής και επομένως και την αξία της εταιρίας. Επομένως επιχειρήσεις με χαμηλή μεταβλητότητα στα κέρδη μπορούν να πετύχουν ευκολότερα υψηλή τιμή στην μετοχή τους.

3 Ελαχιστοποίηση της πιθανότητας για Χρεοκοπίας: Η πιθανότητα χρεοκοπίας θεωρείται ως καθοριστικός ρόλος στο μετοχικό κεφάλαιο, δηλαδή ο αναμενόμενος βαθμός οικονομικού κινδύνου που αντιμετωπίζει η επιχείρηση. Το μετοχικό κεφάλαιο όσο μεγαλώνει η πιθανότητα χρεοκοπίας τόσο και αυξάνεται επειδή οι μέτοχοι απαιτούν μεγαλύτερη απόδοση ως «αποζημίωση» για τον υψηλό κίνδυνο που έχουν αναλάβει. Για τον παραπάνω λόγο έχουν αναπτυχθεί διάφορα μοντέλα πρόβλεψης της χρεοκοπίας. Όπως του McKee και Lensberg οι οποίοι και χρησιμοποίησαν γενετικό προγραμματισμό σε ένα δείγμα 291 αμερικανικών εταιριών εισηγμένων στο χρηματιστήριο από το 1991 έως και το 1997. Το υπόδειγμα χρησιμοποιεί τρεις μεταβλητές δημιουργώντας πιθανότητα χρεοκοπίας που κυμαίνεται σε όριο μεταξύ 0 και 1. Με πιθανότητα χρεοκοπίας ίση με 0,5 ως το σημείο πρόγνωσης απόφασης, το μοντέλο ήταν 80% ακριβές στη πρόγνωση χρεοκοπίας ένα χρόνο πριν αυτό συμβεί πραγματικά. Οι μεταβλητές που χρησιμοποιήθηκαν στο υπόδειγμα ήταν το μέγεθος της εταιρίας, η κερδοφορία της εταιρίας υπολογιζόμενη από τα καθαρά κέρδη και η ρευστότητα που υπολογίζεται από τα ταμειακά διαθέσιμα.

4. Αποφυγή Παραβίασης όρων που αφορούν τα χρέη: Η τακτική που ακολουθούν οι δανειστές της εταιρίας κατά την έκδοση ενός δανείου είναι να ορίζουν λογιστικά μεγέθη ως ρήτρες με βασικό σκοπό να ελέγξουν τις δραστηριότητες της δανειζόμενης εταιρίας. Βασική απαίτηση η επίτευξη συγκεκριμένης απόδοσης ή

ορίζοντας περιορισμούς στις επιτρεπόμενες επενδύσεις και στις χρηματοοικονομικές της δραστηριότητες. Σύμφωνα με έρευνες οι όροι που θέτονται για τη σύναψη δανείων δίνουν μεγάλα κίνητρα στα στελέχη των δανειζόμενων επιχειρήσεων να αυξήσουν τα κέρδη προκειμένου να πετύχουν μείωση των περιορισμών που θέτονται στα δάνεια ή ακόμα και να αποφύγουν το κόστος από την παραβίαση των όρων αυτών.

5. Διατήρηση άριστων σχέσεων με τρίτα πρόσωπα που επηρεάζουν την εταιρία
Οι σχέσεις που δημιουργούνται ανάμεσα σε εργαζομένους, πελάτες, προμηθευτές και εταιρία δημιουργούν κίνητρα για χειραγώγηση των κερδών εφόσον τα τρίτα πρόσωπα σε σχέση με την εταιρία προσπαθούν να επηρεάσουν θετικά τους όρους συναλλαγών μεταξύ αυτών και της εκάστοτε εταιρίας. Για παράδειγμα, αρκετοί πελάτες είναι πρόθυμοι να πληρώσουν σε υψηλότερες τιμές για τα προϊόντα επειδή θεωρούν αξιόπιστη την εταιρία και την παροχή υπηρεσιών της. Μία πιθανή μείωση των κερδών ίσως δημιουργήσει αρνητική επίδραση στις εκτιμήσεις των πελατών υποθέτοντας πως η εταιρία δεν θα είναι πλέον συνεπής στις τυχόν υποχρεώσεις της. Οι προμηθευτές πάλι μπορούν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους συναλλαγών διότι είναι πιθανόν η εταιρία να πληρώσει για τις τρέχουσες αγορές της ενώ ταυτόχρονα υπάρχουν πολλές πιθανότητες να προβεί σε μελλοντικές αγορές. Τέλος, κάποιοι ικανοί κ αποτελεσματικοί εργαζόμενοι είναι λιγότερο πιθανόν να αποχωρήσουν από την εταιρία καθώς και θα έχουν ενδείξεις για την μελλοντική τους πορεία.

2.2 Κίνητρα για την εικονική μείωση κερδών

Τα κίνητρα που οδηγούν τις διοικήσεις των επιχειρήσεων να υιοθετήσουν τέτοιου είδους πρακτικές γίνονται συνήθως από πολιτικές πιέσεις, νομοθετικά κίνητρα, το μέγεθος της εταιρίας και τέλος οι διαπραγματεύσεις με τα Εργατικά Σωματεία.

Οι επιχειρήσεις προχωρούν σε χειραγώγηση κερδών ώστε να δημοσιεύσουν χαμηλότερα κέρδη σε περιόδους αυξημένης πολιτικής έκθεσης. Διάφορες έρευνες έχουν αποδείξει το παραπάνω (Jones, Cahan, Han and Wang). Ωστόσο το μεγαλύτερο ποσοστό από αυτές τις έρευνες έχει δείξει ότι οι

επιχειρήσεις του δείγματος αυτού αντιμετωπίζουν τα ίδια πολιτικά κόστη. Επίσης, έρευνες υποστηρίζουν πως η χειραγώγηση των κερδών χρησιμοποιείται ως ένα μέσο πίεσης για τη μείωση της ευαισθησίας στη πολιτική πίεση.

Σε κάθε χώρα εφαρμόζονται και οι σχετικές νομοθεσίες ώστε να ελέγχεται η λειτουργία των επιχειρήσεων και να επιβάλλει κυρώσεις για ενέργειες που παραβαίνουν τις νομοθετικές διατάξεις. Άρα, το κίνητρο για τη χρήση της χειραγώγησης των κερδών είναι η αποφυγή πιθανών νομικών κυρώσεων εξαιτίας κάποιας παράνομης δραστηριότητας μίας εταιρίας . Όπως για παράδειγμα η ύπαρξη υψηλών κερδών που προδίδει την ένδειξη μονοπωλίου ή κάποιας παρανομίας. Παρόλα αυτά οι σχετικές έρευνες πάνω στην εμφάνιση χειραγώγησης κερδών που οφείλεται σε νομοθετικά κίνητρα δεν δίνουν ξεκάθαρη εικόνα μιας και ο αριθμός των επιχειρήσεων που χρησιμοποιήθηκε στις έρευνες είναι μικρός.

Τα χαμηλά κέρδη προκαλούν αύξηση των ταμειακών ροών μέσω της μειωμένης φορολογίας, συνεπώς οι διοικήσεις μεγάλων εταιριών συχνά πιέζουν την ψήφιση λογιστικών κανόνων που ευνοούν μεμονωμένα κέρδη. Αν υποθέσουμε πως η κεφαλαιαγορά είναι αποτελεσματική, η αύξηση των ταμειακών ροών θα οδηγήσει σε αύξηση της τιμής των μετοχών, εξαιτίας της μείωσης του φόρου και του πολιτικού κόστους. Επιπλέον, τα στελέχη της εταιρίας αποκτούν οφέλη από την αύξηση των μετοχών. Τα παραπάνω δύσκολα μπορούν να εφαρμοστούν σε μικρές εταιρίες καθώς τα στελέχη υιοθετούν λογιστικές πρακτικές που οδηγούν σε αύξηση των δημοσιευμένων κερδών προκειμένου να αυξηθούν οι αμοιβές τους οι οποίες και συνδέονται με τα κέρδη της εταιρίας.

Τα στελέχη μιας εταιρίας εφαρμόζουν πρακτικές μείωσης των κερδών με άμεσο αποτέλεσμα τη διαπραγματευτική τους δύναμη απέναντι στα εργατικά σωματεία και προκειμένου να πετύχουν την αποδοχή από την μεριά τους ώστε να παγώσει ο μισθός τους. Δεν είναι λίγες οι έρευνες που έχουν γίνει προκειμένου να διαπιστώσουν το παραπάνω συμπέρασμα.

Κεφάλαιο 3^ο Ερευνητικό μέρος

3.1 Μεθοδολογία

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι να εξετάσουμε κατά πόσο χρησιμοποιείται η μέθοδος του “real earnings management” στις ελληνικές επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό υιοθετήσαμε δύο γραμμικά υποδείγματα, από τα οποία το πρώτο εξετάζει το κανονικό επίπεδο των λειτουργικών ταμιακών ροών και το δεύτερο εξετάζει το κανονικό επίπεδο του κόστους πωληθέντων. Επιπλέον εξετάστηκε αν υπάρχει διαφοροποίηση σε περίοδο κρίσης και μη.

3.2 Δείγμα

Το δείγμα της έρευνας μας αποτελείται από ελληνικές εμπορικές επιχειρήσεις, μη εισηγμένες στο χρηματιστήριο με νομική μορφή ΑΕ (ανώνυμη εταιρεία) από όλους τους νομούς της χώρας. Επίσης ο αριθμός των εργαζομένων που τις αποτελούν είναι μεγαλύτερος του συνόλου των 10. Τα δεδομένα των εταιρειών συλλέχθηκαν από τη βάση δεδομένων της ICAP, βάση η οποία παρέχει συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία ελληνικών εταιρειών. Αρχικά συγκεντρώθηκαν 2.933 εταιρείες με αριθμό υπαλλήλων 183.328. Στη συνέχεια ο αριθμός των εταιρειών μειώθηκε σε 2.917 καθώς αφαιρέθηκαν οι δεκαέξι μη εισηγμένες εταιρείες. Το χρονικό διάστημα που μελετάμε είναι τα έτη 2006-2013 καθώς μας ενδιαφέρει μία τριετία πριν την οικονομική κρίση (2006-2009) και μία τριετία κατά τη διάρκεια (2010-2013). Όμως για τους σκοπούς της έρευνας και την έγκυρη λειτουργία των μοντέλων χρειάστηκαν και τα οικονομικά στοιχεία του έτους 2005, εφόσον χρειαζόμαστε και μια χρήση πριν (t-1). Επιπλέον πρέπει να τονισθεί ότι από όλες τις μεταβλητές έχουν αφαιρεθεί οι ακραίες τιμές για την καλύτερη διαχείριση.

3.3 Υποδείγματα

Στην παρούσα έρευνα χρησιμοποιήθηκαν οι δύο ακόλουθες γραμμικές παλινδρομήσεις, οι οποίες είναι της κατηγορίας “robust” με σκοπό να μειωθεί το φαινόμενο της ετεροσκεδαστικότητας.

$$CFO_t / A_{t-1} = a_0 + a_1(1 / A_{t-1}) + b_1(S_t / A_{t-1}) + b_2(\Delta S_t / A_{t-1}) + b_3Crisis_t + \varepsilon_t$$

(1)

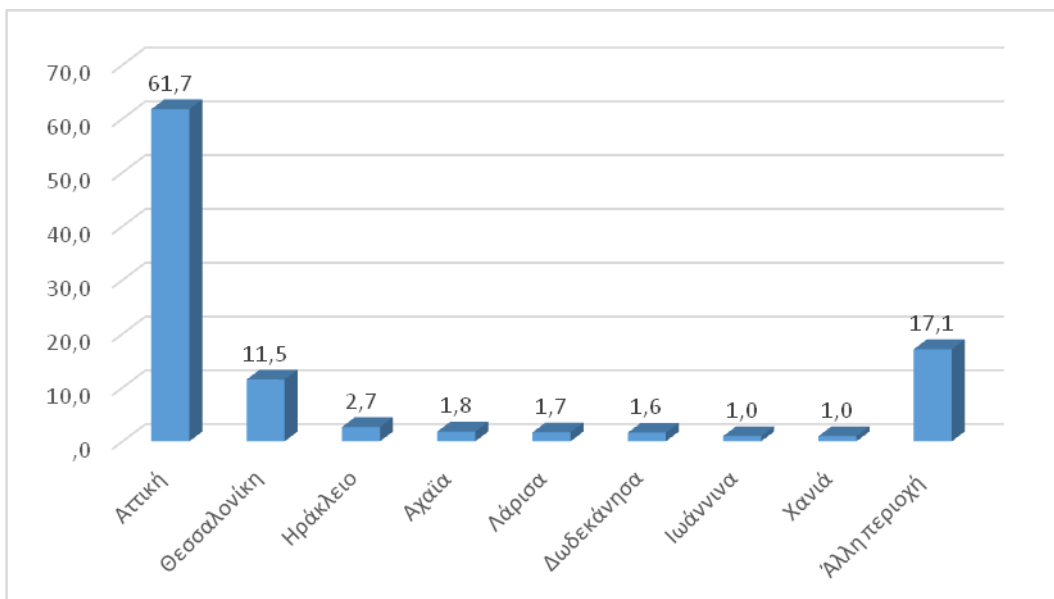
$$COGS_t / A_{t-1} = a_0 + a_1(1 / A_{t-1}) + b_1(S_t / A_{t-1}) + b_2Crisis_t + \varepsilon_t$$

(2)

Όπου A_{t-1} το ενεργητικό της προηγούμενης χρονιάς, S_t οι πωλήσεις της χρονιάς t , $\Delta S_t = S_t - S_{t-1}$, CFO_t οι χρηματικές λειτουργικές ροές για την χρονιά t (έχουν υπολογιστεί έμμεσα, δηλαδή στα καθαρά κέρδη [υπολογίζονται από τη διαφορά κέρδος προ φόρου μείον φόρος) προστέθηκαν οι αποσβέσεις, αφαιρέθηκε το λειτουργικό περιθώριο, η μεταβολή στο κυκλοφορούν ενεργητικό (current assets, που είναι το άθροισμα των αποθεμάτων, των απαιτήσεων, των χρεογράφων, των λοιπών απαιτήσεων και του ταμείου-τράπεζες) και προστέθηκε η μεταβολή των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων], $Crisis$ μια ψευδομεταβλητή με την τιμή 1 για τα έτη 2010-2013 και την τιμή 0 για τα έτη 2006-2009 και $COGS$ το κόστος πωληθέντων.

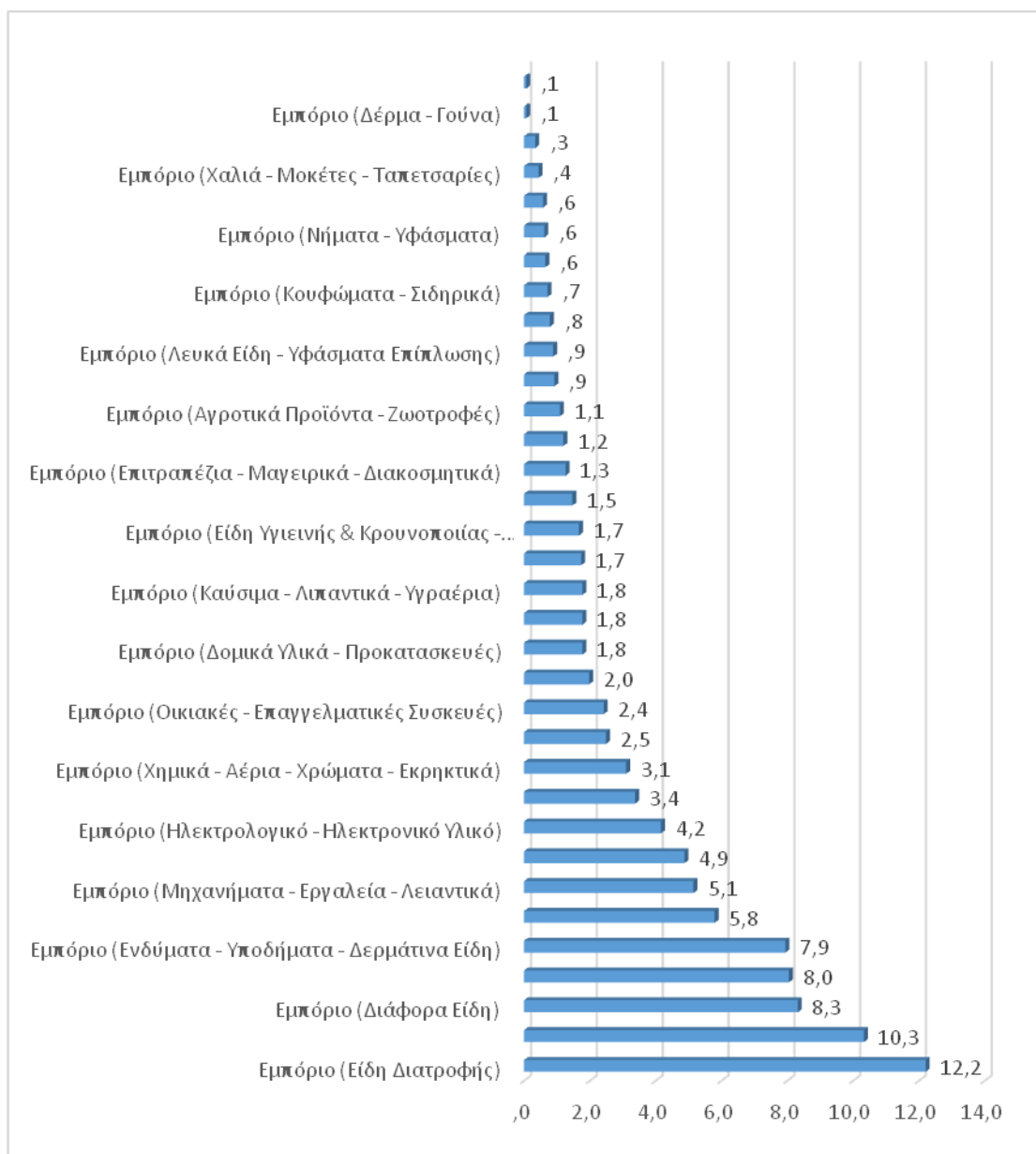
Κεφάλαιο 4^ο Αποτελέσματα της Έρευνας

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται αρχικά τα γραφήματα σχετικά με το νομό και τον κλάδο των εταιρειών του δείγματος. Έπειτα παρουσιάζονται τα περιγραφικά στοιχεία των μεταβλητών των υποδειγμάτων που παρουσιάστηκαν νωρίτερα. Στη συνέχεια παρουσιάζεται ο πίνακας που μας δείχνει την εξέλιξη κατά τη διάρκεια των οικονομικών ετών και ο πίνακας συσχέτισης για τις μεταβλητές των υποδειγμάτων. Τέλος παρουσιάζονται οι γραμμικές παλινδρομήσεις.

Γράφημα 1. Νομός

Από το παραπάνω γράφημα παρατηρούμε πως το 61,7% των επιχειρήσεων προέρχεται από τον νομό Αττικής, το 11,5% από την Θεσσαλονίκη, το 1,7% από την Λάρισα, το 1% από τα Χανιά, το 2,7% από το Ηράκλειο, το 1,6% από τα Δωδεκάνησα, το 1% από τα Ιωάννινα και το υπόλοιπο 17,1% από άλλη περιοχή της χώρας (συνολικά 42 ακόμα περιοχές).

Γράφημα 2.Κλάδος Δραστηριότητας

Παρατηρείται ότι οι επιχειρήσεις του δείγματος έχουν 34 διαφορετικές δραστηριότητες, το 12,2% δραστηριοποιείται στα είδη διατροφής, το 10,3% στα διάφορα είδη κ.λ.π.

Πίνακας 1-Περιγραφικά στοιχεία των μεταβλητών

Variable	Obs	Mean	Std. Dev.	Min	Max
sales	19475	1.87e+07	7.89e+07	13	1.97e+09
Total assets	19603	1.29e+07	3.98e+07	1677	8.91e+08
Cogs_w	19256	1.16e+07	2.98e+07	67376	2.25e+08
CFO_w	1649	-5413602	1.62e+07	-1.07e+08	4.45e+07
inverseTA_w	16911	4.73e-07	8.26e-07	5.73e-09	6.31e-06
ratioSA_w	16553	1.427401	1.21918	.0786155	8.0517
ratioDSA_w	16484	-.001128	.3912101	-1.316373	1.819338

Σημείωση: όπου υπάρχει η κατάληξη w σημαίνει ότι έχουν αφαιρεθεί οι ακραίες τιμές

Στον πίνακα 1 παρουσιάζονται τα περιγραφικά στοιχεία των μεταβλητών, δηλαδή των πωλήσεων, του ενεργητικού, του κόστους πωληθέντων, των λειτουργικών ταμιακών ροών, του αντιστρόφου του ενεργητικού, του λόγου του κόστους πωληθέντων προς το ενεργητικό και του λόγου της διαφοράς των πωλήσεων προς το ενεργητικό. Στην πρώτη στήλη εμφανίζεται ο αριθμός των παρατηρήσεων κάθε μεταβλητής και στις επόμενες τρεις εμφανίζονται η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση και η ελάχιστη και μέγιστη τιμή αντίστοιχα.

Πίνακας 2-Εξέλιξη κατά την διάρκεια των ετών οικονομικών δεικτών

	sales	Total assets	CFO_w	Cogs_w
2006	1.94e+07	1.21e+07	-4113416	1.24e+07
2007	2.10e+07	1.33e+07	-5058324	1.33e+07

2008	2.20e+07	1.42e+07	-5009331	1.35e+07
2009	2.02e+07	1.44e+07	-3652211	1.27e+07
2010	1.84e+07	1.37e+07	-9344633	1.13e+07
2011	1.78e+07	1.25e+07	-5419847	1.06e+07
2012	1.63e+07	1.18e+07	-4576993	9786576
2013	1.57e+07	1.14e+07	-5262248	9587073

Παρατηρείτε ότι οι πωλήσεις των επιχειρήσεων αυξάνονταν από το 2006 έως το 2008 ενώ μετά ακολούθησαν πτωτική πορεία. Επιπλέον το ενεργητικό των επιχειρήσεων αυξανόταν από το 2006 έως το 2009 και από το 2010 ακολούθησε καθοδική πορεία. Ακόμα το κόστος πωληθέντων αυξανόταν από το 2006 έως το 2008 και από το 2009 ακολούθησε πτωτική πορεία. Τέλος οι λειτουργικές ταμιακές ροές δεν έχουν κάποια συγκεκριμένη τάση για το χρονικό διάστημα 2006-2013.

Πίνακας 3 -Συσχετίσεις

	Sales/A	DSA/A	CFO/A	COGS/A	1/A
Sales/A	1				
DSA/A	0.3336*	1			
CFO/A	0.1827*	-0.0071	1		
COGS/A	0.9647*	0.2984*	0.2182*	1	
1/A	0.2038*	0.0640*	-0.0747*	0.1557*	1

Από τον πίνακα 3 παρατηρούμε πως η πιο ισχυρή συσχέτιση υπάρχει μεταξύ της εξαρτημένης μεταβλητής του λόγου του κόστους πωληθέντων προς το ενεργητικό (GOGS/A) και του λόγου των πωλήσεων προς το ενεργητικό (SALES/A) και είναι θετική (0,9647*), που σημαίνει ότι αν υπάρξει μία αύξηση στην ανεξάρτητη μεταβλητή θα υπάρξει και μια σημαντική αύξηση στην εξαρτημένη μεταβλητή. Επίσης παρατηρούμε πως οι συσχετίσεις της μεταβλητής

GOGS/A με τις μεταβλητές DSA/A και 1/A είναι επίσης θετικές, με τιμές 0,2984* και 0.1557* αντίστοιχα όμως είναι ασθενέστερες.

Όσον αφορά τις συσχέτιση της μεταβλητής CFO/A και της ανεξάρτητης μεταβλητής SALES/A, του λόγου δηλαδή των πωλήσεων προς το σύνολο του ενεργητικού παρατηρούμε πως είναι θετική αλλά σχετικά ασθενής με τιμή 0,1827*. Το ζευγάρι μεταβλητών CFO/A και DSA/A έχει μηδαμινή συσχέτιση. Σε αντίθεση με παραπάνω, η εξαρτημένη μεταβλητή CFO/A συσχετίζεται αρνητικά με τη μεταβλητή του αντιστρόφου του ενεργητικού (1/A).

Πίνακας 4-1^ο Γραμμικό υπόδειγμα

ratioCFoTA_w	Coef.	Std. Err.	t	P>t	[95% Conf.	Interval]
inverseTA_w	- 53677.35	63968.01	- 0.84	0.402	-179373.3	72018.6
ratioSA_w	- .0558813	.0273008	- 2.05	0.041	-.1095268	- .0022358
ratioDSA_w	- .0085563	.0204554	- 0.42	0.676	-.0487508	.0316381
crisis	.010896	.0194739	0.56	0.576	-.0273699	.0491619
year						
2008	.0021395	.012095	0.18	0.860	-.021627	.025906
2009	.0214682	.0173518	1.24	0.217	-.0126277	.0555642

2010	0	(omitted)				
2011	-.014575	.0136435	- 1.07	0.286	-.0413841	.0122342
2012	- .0124729	.0178132	- 0.70	0.484	-.0474754	.0225296
2013	- .0314268	.0195591	- 1.61	0.109	-.0698601	.0070065
_cons	- .1862032	.0393717	- 4.73	0.000	-.2635679	- .1088385
R ²	0.041					
F(9, 474)	28.06					

Στον πίνακα 4 παρουσιάζεται το γραμμικό υπόδειγμα με εξαρτημένη μεταβλητή τον λόγο CFO/A και ανεξάρτητες μεταβλητές τον αντίστροφο του ενεργητικού, τον λόγο των πωλήσεων προς το ενεργητικό, τον λόγο της διαφοράς των πωλήσεων προς το ενεργητικό και την κρίση. Το μοντέλο είναι στατιστικά σημαντικό, εφόσον έχουμε $F(9, 474) = 28.06$ και έχει συντελεστή προσδιορισμού 0.041 ($R^2 = 4.1\%$). Αυτό σημαίνει πως οι ανεξάρτητες μεταβλητές εξηγούν το 4.1% της εξαρτημένης μεταβλητής, επεξηγηματικότητα που δεν είναι τόσο καλή. Στατιστικά σημαντικός παράγοντας είναι μόνο ο λόγος των πωλήσεων προς το ενεργητικό ($b_1 = -.055$, $p = 0.041 > 0.01$). Παρατηρούμε ότι δεν ήταν στατιστικά σημαντικές μεταβλητές ο αντίστροφος του ενεργητικού ($a_1 = -53677.35$, $p = 0.402$), ο λόγος της διαφοράς των πωλήσεων προς το ενεργητικό ($b_2 = -.008$, $p = 0.676$) και η κρίση ($b_3 = -.0108$, $p = 0.576$).

Πίνακας 5-2^ο Γραμμικό υπόδειγμα

ratioCogsT~w	Coef.	Std. Err.	t	P>t	[95% Conf.	Interval]
inverseTA_w	5676.783	17209.58	0.33	0.742	-28068.88	39422.45
ratioSA_w	.8227422	.0099086	83.03	0.000	.8033128	.8421715
crisis	.0314487	.0051383	6.12	0.000	.0213732	.0415241
year						
2008	.004832	.003899	1.24	0.215	-.0028135	.0124775
2009	.0171029	.0041277	4.14	0.000	.0090091	.0251966
2010	0	(omitted)				
2011	.009091	.0023857	3.81	0.000	.004413	.013769
2012	.0139926	.0029802	4.70	0.000	.008149	.0198363
2013	.0094172	.0033017	2.85	0.004	.0029429	.0158914
_cons	-.1317258	.0191976	-6.86	0.000	-.1693697	-.0940819
R ²	0.9412					
F(8, 2635)	1768.33					

Στον πίνακα 5 παρουσιάζεται το γραμμικό υπόδειγμα με εξαρτημένη μεταβλητή τον λόγο COGS/A και ανεξάρτητες τον αντίστροφο του ενεργητικού, τον λόγο των πωλήσεων προς το ενεργητικό, και την κρίση. Το μοντέλο αυτό είναι επίσης στατιστικά σημαντικό, καθώς έχουμε $F(8, 2635) = 1768.33$ και

συντελεστή προσδιορισμού ίσο με 0.9412. Σε αντίθεση με παραπάνω, εδώ η επεξηγηματικότητα του μοντέλου είναι πολύ καλή, αφού οι ανεξάρτητες μεταβλητές εξηγούν το 94.12% της μεταβλητότητας της εξαρτημένης μεταβλητής. Παρατηρούμε ότι δεν ήταν στατιστικά σημαντική μεταβλητή ο αντίστροφος του ενεργητικού ($a1=-5676,78$, $p=0.742$). Είχαν στατιστικά σημαντική ισχύ η κρίση ($b2=,0314$, $p=0.000$) και ο λόγος των πωλήσεων προς το ενεργητικό ($b1=,822$, $p=0.000$).

Συμπεράσματα

Από την ανάλυση που πραγματοποιήθηκε βρέθηκε ότι οι λειτουργικές ταμιακές ροές προς το ενεργητικό δεν επηρεάζονται από το αντίστροφο του ενεργητικού, την διαφορά των πωλήσεων προς το ενεργητικό και την κρίση. Επηρεάζονται όμως από τις πωλήσεις προς το ενεργητικό οι οποίες είχαν θετική επίδραση. Αυτό σημαίνει ότι όταν αυξάνει το μέγεθος του λόγου των πωλήσεων προς το ενεργητικό τότε αυξάνεται ο όγκος των χρηματικών λειτουργικών ροών. Η κρίση δεν βρέθηκε να επηρεάζει τις χρηματικές λειτουργικές ροές.

Σε σχέση με το δεύτερο μοντέλο βρέθηκε ότι το κόστος πωληθέντων προς το ενεργητικό επηρεάζεται από τις συνολικές πωλήσεις προς το ενεργητικό και την κρίση. Θετική επίδραση είχε ο λόγος των πωλήσεων προς το ενεργητικό και η κρίση. Αυτό σημαίνει ότι όταν αυξάνει το μέγεθος των πωλήσεων προς το ενεργητικό τότε αυξάνει το κόστος των πωληθέντων προς το ενεργητικό. Επιπλέον μετά την κρίση το κόστος των πωληθέντων προς το ενεργητικό βρέθηκε ότι έχει αυξηθεί. Πιθανόν τα δύο τελευταία αποτελέσματα να οφείλονται σε λογιστικές «αλχημείες» καθώς οι εταιρείες έχουν όφελος να αυξάνουν το κόστος των πωληθέντων έτσι ώστε να μειώσουν έτσι την φορολογία τους. Μάλιστα αυτό είναι πιο έντονο μετά την έναρξη της κρίσης.

Βιβλιογραφία

- Alsharairi, M., Black, E. L., Hofer, C., & Al-Hamadeen, R. (2015). The Post-Merger Performance of the European M&As: Does Pre-Merger Earnings Management Matter?. *CORPORATE OWNERSHIP & CONTROL*, 994.
- An, Z., Li, D., & Yu, J. (2016). Earnings management, capital structure, and the role of institutional environments. *Journal of Banking & Finance*, 68, 131-152.
- Baber, W. R., Krishnan, J., & Zhang, Y. (2014). Investor perceptions of the earnings quality consequences of hiring an affiliated auditor. *Review of Accounting Studies*, 19(1), 69-102.
- Bartov, E., F.A. Gul and J. Tsui. (2000). Discretionary the accruals models and audit qualifications. *Journal of Accounting and Economics*, 30, pp. 421-452.
- Bartov, E., Marra, A., Dossi, A., & Pettinicchio, A. K. (2017). Earnings Management, Timeliness, and Corporate Information Systems.
- Bloomfield, R., Nelson, M. W., & Soltes, E. (2016). Gathering data for archival, field, survey, and experimental accounting research. *Journal of Accounting Research*, 54(2), 341-395.
- Burgstahler, D., & Chuk, E. (2017). What have we learned about earnings management? Integrating discontinuity evidence. *Contemporary Accounting Research*, 34(2), 726-749.
- Capkun, V., Collins, D. W., & Jeanjean, T. (2012). Does adoption of IAS/IFRS deter earnings management. Google Scholar, SSRN, uiowa.edu, accessed, 22(8), p.2014.
- Chang, W.J., L.T. Chou and Lin. H.W. (2003). Consecutive changes in insider holdings and earnings management. *The International Journal of Accounting Studies*, 37, pp.53-83.
- Christensen, T. E., Hoyt, R. E., & Paterson, J. S. (1999). Ex ante incentives for earnings management and the informativeness of earnings. *Journal of*

Business Finance & Accounting, 26(7-8), pp.807-832.

Chu, J., Dechow, P. M., Hui, K. W., & Wang, A. Y. (2016). The Valuation Premium for a String of Positive Earnings Surprises: The Role of Earnings Manipulation.

Cornett, M.M., A.J. Marcus and H. Tehranian, 2008. Corporate governance and pay-for-performance The impact of earnings management. *Journal of Financial Economics*, 87, pp.357-373

DeAngelo, L.(1986). Accounting numbers as market valuation substitutes: A study of management buyouts of public stockholders. *The Accounting Review*, 61, pp.400-420.

Dechow, P. M., Sloan, R. G., & Zha, J. (2014). Stock prices and earnings: A history of research. *Annu. Rev. Financ. Econ.*, 6(1), 343-363.

Dechow, P.M., R. Sloan and A. Sweeney, (1996). Cause and consequences of earnings manipulation: An analysis of firms subject to enforcement actions by the SEC, *Contemporary Accounting Research*, 13,pp.1-36

Dechow, P.M., Sloan R. and Sweeney. A.(1996). Cause and consequences of earnings manipulation: An analysis of firms subject to enforcement actions by the SEC, *Contemporary Accounting Research*, 13,pp. 1-36

DeGeorge, F., J. Patel and R. Zeckhauser.(1999) Earnings Management to Exceed Thresholds, *Journal of Business*, 72(1): 1-33.

Dichev, I. D., Graham, J. R., Harvey, C. R., & Rajgopal, S. (2013). Earnings quality: Evidence from the field. *Journal of Accounting and Economics*, 56(2), 1-33.

Eckel, N., 1981. The income smoothing Hypothesis Revisited, *Abacus*, 17: 28-40

Farrell, K., Unlu, E., & Yu, J. (2014). Stock repurchases as an earnings management mechanism: The impact of financing constraints. *Journal of Corporate Finance*, 25, 1-15.

Fayyad, U. and R. Uthwrsusamy, 1996. Data Mining and Knowledge

Discovery in Databases Communication of ACM

- Guan, K. (2016). Audit Quality and the Choice of Earnings Management Patterns: Evidence from Chinese Listed Companies. In *Accounting Forum*, 1, p.004.
- Healy, P. M., & Wahlen, J. M. (1999). A review of the earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting horizons*, 13(4), pp.365-383.
- Healy, P.M. and J.M. Wahlen, 1999. A review of the earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting Horizons*, 13(4): 365-363.
- Healy, P.M. and J.M. Wahlen, 1999. A review of the earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting Horizons*, 13(4): 365-363.
- Healy, P.M., 1985. The effect of bonus schemes on accounting decisions. *Journal of Accounting and Economics*, 7: 85-107
- Healy, P.M., 1985. The effect of bonus schemes on accounting decisions. *Journal of Accounting and Economics*, 7: 85-107
- Huang, S., Roychowdhury, S., & Sletten, E. (2017). Does Litigation Encourage or Deter Real Earnings Management?.
- Jones, J.J., 1991. Earnings management during import relief investigations. *Journal of Accounting Research*, 29,pp. 193-228.
- Kothari, S. P., Mizik, N., & Roychowdhury, S. (2015). Managing for the moment: The role of earnings management via real activities versus accruals in SEO valuation. *The Accounting Review*, 91(2), 559-586.
- Kothari, S. P., Mizik, N., & Roychowdhury, S. (2015). Managing for the moment: The role of earnings management via real activities versus accruals in SEO valuation. *The Accounting Review*, 91(2), pp.559-586.
- Larcker, D.F., Zakolyukina, A.A., (2012) .Detecting Deceptive Discussions Allconferencecalls. *J.Account.Res.* 50, 495–540.

- Lo, K., Ramos, F., & Rogo, R. (2017). Earnings management and annual report readability. *Journal of Accounting and Economics*, 63(1), 1-25.
- Marquardt, C. A., & Wiedman, C. I. (2004). The effect of earnings management on the value relevance of accounting information. *Journal of Business Finance & Accounting*, 31(3-4), pp.297-332.
- Nieken, P., & Sliwka, D. (2015). Management Changes, Reputation, and “Big Bath”—Earnings Management. *Journal of Economics & Management Strategy*, 24(3), 501-522.
- Pham, H. M. (2016). *The impact of credit ratings and CEOs’ work experience on earnings management and post-issue performance of US IPOs* (Doctoral dissertation, University of Sussex).
- Prawitt, D.F., J. Smith and D.A. Wood, (2009). Internal audit quality and earnings management. *The accounting review*, 84(4): 1255-1280
- Ronen, J., & Yaari, V. (2008). *Earnings management* (Vol. 372). Springer US.
- Securities and Exchange Commission. (2016). *Business and Financial Disclosure Required by Regulation SK* (81 FR 23915).
- Wilson, G. R. (2015). The effect of real earnings management on the information content of earnings. *Journal of Finance and Accountancy*, 19, 1.
- Zhu, X., & Lu, S. (2013). Earnings management through real activities manipulation before mergers and acquisitions. *Journal of Finance and Accountancy*, 13, 1.
- Roychowdhury, Sugata. "Earnings Management Through Real Activities Manipulation." *Journal of Accounting and Economics* 42.3 (2006): 335-370. Web.